

CONCEPT

Rijnstraat 8
Postbus 20951
2500 EZ Den Haag

MEMORIE VAN TOELICHTING

Datum
30 maart 2011

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

1.1 Aanleiding tot het wetsvoorstel

Met het oog op een doelmatige informatievoorziening in de publieke sector werkt de overheid aan een stelsel van basisregistraties. Zij vormen de primaire registratie van belangrijke objecten binnen de openbare sector.

Een «basisregistratie» fungeert voor bestuursorganen als unieke bron van essentiële gegevens. Door deze gegevens eenmalig vast te leggen en meervoudig te gebruiken, bespaart de overheid burgers en bedrijven administratieve lasten. Intern behaalt de overheid met basisregistraties kostenbesparingen en efficiëncywinsten. Doordat bestuursorganen over dezelfde objecten dezelfde, betrouwbare, algemene gegevens gebruiken, zal tevens de kwaliteit van de informatiehuishouding van de overheid toenemen. Dit zal zich vertalen in een betere dienstverlening, in beter beleid en toezicht en in betere handhaving. Ten slotte draagt eenheid in registratie bij aan rechtszekerheid voor burger, bedrijf en bestuur.

Op 19 februari 2004 heeft de Tweede Kamer met een ruime meerderheid de motie Szabó aangenomen (Kamerstukken II 2003/04, 29 362, nr. 8). In deze motie werd onder andere gevraagd om een aanvulling op de eerste zes basisregistraties.

De Minister voor Bestuurlijke Vernieuwing heeft de Kamer op 6 juli 2004 per brief (Kamerstukken II 2003/04, 29 362, nr. 37) laten weten dat de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in overleg met de Ministeries van Economische Zaken, van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en van Verkeer en Waterstaat zal onderzoeken hoe de registratie Data en Informatie Nederlandse Ondergrond (DINO) van de Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek (TNO) kan uitgroeien tot een basisregistratie voor de ondergrond.

Op basis van de resultaten van een uitgebreid vooronderzoek en een maatschappelijke kosten-batenanalyse heeft het kabinet op 12 december 2008 besloten tot de invoering van de basisregistratie ondergrond, samen te stellen uit het reeds genoemde DINO aangevuld met het Bodem Informatie Systeem (BIS) van Alterra. Dit kennisinstituut voor de groene leefomgeving is onderdeel van Wageningen Universiteit en Researchcentrum. De Tweede Kamer is hierover op 19 december 2008 per brief (Kamerstukken II 2008/09, 31 700-XI, nr. 65) ingelicht.

1.2 De basisregistratie ondergrond

CONCEPT

Pagina 1 van 48

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

Dit wetsvoorstel voorziet in een basisregistratie met gegevens over de geologische en bodemkundige opbouw van de ondergrond, de ondergrondse infrastructuur en gebruiksrechten in relatie tot de ondergrond. De gegevens betreffen deels beschrijvingen van de fysieke werkelijkheid en deels gegevens van administratief-juridische aard. Omdat het gebruik van geologische en bodemkundige gegevens veelal plaatsvindt in de vorm van kaarten en profielen die zijn gebaseerd op geologische en bodemkundige modellen, maakt ook een beperkt aantal modellen onderdeel uit van de basisregistratie ondergrond. Op de inhoud van de basisregistratie ondergrond wordt in hoofdstuk 3 nader ingegaan. De basisregistratie ondergrond is een van de basisregistraties op het domein van de geo-informatie, naast de basisregistraties adressen en gebouwen, de basisregistratie kadaster, de basisregistratie topografie en de basisregistratie grootschalige topografie (thans in ontwikkeling).

Bodem- en ondergrondgegevens worden in vele sectoren gebruikt, waaronder de mijnbouwsector, de bouw- en infrasector, de watersector, de openbare orde en veiligheidssector, de milieusector, de landschapssector, de archeologiesector en de landbouwsector. Deze informatie is van groot nut op uitvoerend niveau, maar is ook van belang bij het vormgeven van een duurzaam gebruik en beheer van de ondergrond. Daarbij valt onder meer te denken aan het inpassen van de gevolgen van klimaatverandering zoals de stijging van de zeewaterspiegel, bodemdaling, ondergronds bouwen, ruimtelijke ordening, natuurbeheer, saneringsoperaties, energieverbruik, koude-warmteopslag en afvang en opslag van reststoffen als CO₂. De verwachting is dat adequate informatie over de bodem en de ondergrond in de toekomst alleen maar in belang zal toenemen. Dit mede in het licht van Europese kaders zoals richtlijn nr. 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (INSPIRE) en richtlijn nr. 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (Kaderrichtlijn water) die lidstaten verplichten bepaalde gegevens over de ondergrond te verzamelen, te harmoniseren en beschikbaar te stellen.

In het vooronderzoek naar de basisregistratie ondergrond is onderzocht of gegevens met betrekking tot archeologie en milieukwaliteit in de registratie ondergrond opgenomen dienen te worden. Dit zal voorlopig niet het geval zijn. Hierop wordt op verzoek van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap een uitzondering gemaakt; bodemkundige gegevens die voortvloeien uit archeologisch onderzoek zullen wel al meteen in de basisregistratie ondergrond worden opgenomen.

Voor de toekomstige vormgeving van de basisregistratie ondergrond zullen de Ministers van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en van Infrastructuur en Milieu onderzoeken of het wenselijk is om de basisregistratie ondergrond op termijn alsnog met ondergrondgegevens inzake archeologie en milieukwaliteit uit te breiden. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, zal dit in een aanvullend wetsvoorstel worden geregeld.

Tot slot is in het vooronderzoek stil gestaan bij de vraag of een wettelijke basisregistratie het meest geschikte instrument is om de informatievoorziening over de ondergrond te verbeteren. Hierbij zijn drie alternatieve, minder ingrijpende opties onderzocht: het handhaven van de huidige situatie, het opstellen van convenanten en het aanpassen van sectorale wetgeving. De eerste optie houdt de huidige versnipperde informatiehuishouding in stand en zal tevens de kosten voor de implementatie van INSPIRE onnodig opjagen. De tweede optie kan wel tot een betere informatievoorziening leiden. Gezien het grote aantal betrokken partijen en eerdere ervaringen bij soortgelijke trajecten zal het vrijwillig komen tot bindende afspraken echter een grote ambtelijke inzet vergen, waarbij onzeker is of het beoogde resultaat behaald wordt. De laatste optie biedt wel zekerheid rond de uitkomst. Voor het aanpassen van bestaande sectorale regelgeving zal echter wel een aanzienlijke juridische capaciteit nodig zijn. Besloten is daarom dat het gewenste resultaat effectiever en efficiënter kan worden bereikt met één wet op de basisregistratie ondergrond. Bijkomend voordeel van een wettelijke basisregistratie is dat de informatiehuishouding over de ondergrond daardoor naadloos aansluit op het stelsel van basisregistraties. Dit zal het gebruik van ondergrondinformatie bevorderen.

1.3 Inhoud van het algemeen deel

In dit algemeen deel van de memorie van toelichting worden in hoofdstuk 2 de verantwoordelijkheden met betrekking tot de basisregistratie ondergrond geschetst, alsmede de op basis daarvan voorgestelde beheerstructuur. Hoofdstuk 3 gaat nader in op de inhoudelijke aspecten van de basisregistraties, zoals de definiëring van de te registreren objecten. In navolging van het stelsel van basisadministraties wordt in dit wetsvoorstel onderscheid gemaakt tussen authentieke en niet-authentieke gegevens. Dit onderscheid wordt in hoofdstuk 4 toegelicht. Hoofdstuk 5 beschrijft de wijze waarop de registratie wordt geadmistreerd. Het gebruik van de basisregistratie ondergrond staat in hoofdstuk 6 centraal. Hoofdstuk 7 bespreekt de bescherming van persoonsgegevens in relatie tot dit wetsvoorstel. Hoofdstuk 8 handelt over de instrumenten van toezicht op de registratiehouder. Tenslotte worden in hoofdstuk 9 de gevolgen van het wetsvoorstel besproken en is in hoofdstuk 10 aangegeven welke partijen bij de totstandkoming van dit wetsvoorstel zijn betrokken.

2. Verantwoordelijkheden en structuur

2.1 Betrokken partijen en hun verantwoordelijkheden

Bij de basisregistratie ondergrond zijn vier partijen rechtstreeks betrokken: de Minister van Infrastructuur en Milieu als houder van de basisregistratie ondergrond, TNO als beheerder van de basisregistratie ondergrond, de bronhouders en de afnemers: bestuursorganen, bedrijven en particulieren die gebruik maken van de basisregistratie ondergrond.

De Minister van Infrastructuur en Milieu is de houder van de basisregistratie ondergrond. De basisregistratie ondergrond kent daarmee een centrale opzet, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de basisregistraties adressen en gebouwen, waar

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

sprake is van een decentrale opzet en de basisregistraties belegd zijn bij gemeenten. Met deze keuze worden aanzienlijke investeringen voor het opzetten van decentrale basisregistraties bij de bronhouders voorkomen en kan worden voortgebouwd op de infrastructuur van de reeds bestaande registraties DINO van TNO en BIS van Alterra. Als registratiehouder is de minister de primair verantwoordelijke voor het opzetten van de basisregistratie ondergrond en voor het operationele beheer daarvan. Daarnaast is de minister, als beleidsverantwoordelijke voor het domein van de geo-informatie, verantwoordelijk voor de totstandkoming van de voor de basisregistratie ondergrond benodigde regelgeving en eindverantwoordelijk voor de uitvoering van de basisregistratie ondergrond.

Het operationele beheer van de basisregistratie ondergrond zal feitelijk worden uitgevoerd door TNO. Het operationele beheer vraagt specifieke kennis en kunde op zowel technisch als inhoudelijk vlak. Aan de beheerorganisatie wordt namelijk naast het voeren van de registratie ook het vervaardigen en bijhouden van digitale geologische en bodemkundige modellen op een bepaald schaalniveau opgedragen. De Minister Infrastructuur en Milieu zal daarom het operationele beheer van de basisregistratie ondergrond middels een uitsluitend recht bij de Geologische Dienst Nederland, onderdeel van TNO (hierna: de beheerorganisatie), onderbrengen. Deze dienst beschikt bij uitstek over de benodigde inhoudelijke kennis, heeft ervaring met het uitvoeren van wettelijke taken, waaronder taken in het kader van de Mijnbouwwet, en heeft met DINO bewezen in staat te zijn een grootschalige databestand te kunnen beheren. De werkzaamheden en wederzijdse rechten en plichten tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de beheerorganisatie zullen in een overeenkomst behorende bij het uitsluitend recht worden vastgelegd. Het wetsvoorstel biedt daarnaast de mogelijkheid om in een ministeriële regeling nadere eisen te stellen aan de technische en administratieve inrichting van de basisregistratie ondergrond.

De bronhouders zijn de bestuursorganen die in het kader van de uitvoering van een publiekrechtelijke taak of bij de uitvoering van werkzaamheden gegevens verkrijgen waarvan wordt voorgesteld dat deze in de basisregistratie ondergrond worden opgenomen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan gemeenten die ten behoeve van het opstellen van een bestemmingsplan onderzoek (laten) uitvoeren naar de bodemkundige eigenschappen van de grond ter plaatse, of aan gedeputeerde staten van de provincie die een watervergunning voor het onttrekken van grondwater verlenen. De gegevens die het hier concreet betreft, zullen bij algemene maatregel van bestuur worden aangewezen. De primaire verantwoordelijkheid voor het aanleveren van relevante gegevens aan de basisregistratie ondergrond ligt bij de bronhouders. Bij algemene maatregel van bestuur zullen kwaliteitseisen aan de wijze en inhoud van deze levering worden gesteld, waarop in hoofdstuk 5 nog nader wordt ingegaan. De inhoudelijke kwaliteit van gegevens, in de zin van de juistheid, volledigheid en actualiteit, wordt namelijk bepaald door datgene wat de bronhouders aanleveren. Die kwaliteit wordt in de wet- en regelgeving geborgd.

Tot de kring van afnemers van gegevens uit de basisregistratie ondergrond zullen in ieder geval bestuursorganen horen, voor wie het verplicht zal zijn om van de

basisregistratie ondergrond gebruik te maken wanneer zij een gegeven nodig hebben dat daarin is opgenomen. Daarnaast kunnen ook anderen gebruik maken van de gegevens in de basisregistratie ondergrond. Deze groep zal voornamelijk bestaan uit de huidige private en semipublieke gebruikers van DINO en BIS, zoals ingenieursbureaus, olie- en gasbedrijven en wetenschappers.

2.2 Strategisch Beheer

Het wetsvoorstel treft regelingen voor het strategisch beheer van de basisregistratie ondergrond. Met de term strategisch beheer wordt in dit verband vooral bedoeld op het signaleren van ontwikkelingen in de praktijk die ertoe leiden dat beleid en eventueel wetgeving aanpassing behoeven. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een uitbreiding van de te registreren gegevens of een aanpassing van de te hanteren standaarden.

In overleg tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu, de beheerorganisatie en overige betrokken partijen is een aantal (bestuurlijke) randvoorwaarden voor de strategische beheerorganisatie geformuleerd. Het uitgangspunt dat de Minister van Infrastructuur en Milieu op afstand stuurt, vormt hierbij een belangrijk element. Voorts dient een niet-vrijblijvende inbreng van zowel de bronhouders als de afnemers van de basisregistratie ondergrond gewaarborgd te zijn. Hiertoe wordt een «gebruikersraad» in het leven geroepen, waarin een representatieve vertegenwoordiging van alle belanghebbende partijen zitting heeft. In dit orgaan zal het overleg ten aanzien van het strategisch beheer worden gevoerd. De uitkomsten van het overleg worden aan de Minister van Infrastructuur en Milieu medegedeeld. De rol van de minister zal zich in het algemeen kunnen beperken tot de (formele) bekrachtiging van voorstellen of besluiten die in de gebruikersraad zijn voorbereid.

3. Inhoud van de basisregistratie ondergrond

3.1 Reikwijdte van de basisregistratie ondergrond

De basisregistratie ondergrond bevat gegevens over de geologische en bodemkundige opbouw van de ondergrond, over ondergrondse infrastructuur en over gebruiksrechten in relatie tot de ondergrond. De exacte inhoud van de basisregistratie ondergrond zal worden vastgelegd in de - bij ministeriële regeling vast te stellen - catalogus basisregistratie ondergrond en kan in de loop der tijd naar aanleiding van nieuwe ontwikkelingen en inzichten worden aangepast. De catalogus wordt, op voorstel van de gebruikersraad, door de Minister van Infrastructuur en Milieu, vastgesteld. De minister doet mededeling van de vaststelling of wijziging van de catalogus in de Staatscourant.

De scope van de basisregistratie ondergrond is in de tijd begrensd; voor de bronhouders zal gelden dat alleen nieuwe gegevens die dateren van na de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel verplicht aan de basisregistratie ondergrond dienen te worden aangeleverd. Dat wil zeggen dat bijvoorbeeld gemeenten in het kader van dit wetsvoorstel niet zullen worden verplicht om eventuele historische

bodembestanden aan de basisregistratie ondergrond aan te bieden. De wet biedt in het overgangsrecht overigens wel mogelijkheden om deze gegevens, en overige gegevens met betrekking tot gebruiksrechten en infrastructuur die krachtens dit wetsvoorstel als brondocument zijn aangewezen, op vrijwillige basis aan de basisregistratie ondergrond aan te bieden. Deze gegevens zullen dan deel uitmaken van de registratie ondergrond, zodat ook hiervoor een gebruiksplicht zal gelden. Zie in dat verband tevens de artikelsgewijze toelichting op artikel 41. Actuele gegevens en modellen die op het moment van inwerkingtreding van de wet in DINO of BIS zijn opgenomen, zullen daarentegen wel per definitie deel uitmaken van de basisregistratie ondergrond. Deze gegevens zullen op het moment van inwerkingtreding van deze wet in de vorm van brondocumenten aan de minister worden overgedragen, waarop deze in een keer in de basisregistratie ondergrond zullen worden opgenomen. Op deze manier wordt voorkomen dat de basisregistratie ondergrond leeg van start gaat.

Het vervolg van dit hoofdstuk beschrijft de inhoud van de basisregistratie ondergrond op hoofdlijnen.

3.2 Geologische en bodemkundige opbouw

De geologische en bodemkundige opbouw van de ondergrond wordt aan de hand van verkenningen en modellen beschreven.

3.2.1 Verkenningen

De ondergrond is normaal gesproken onttrokken aan het menselijk oog. Slechts bij bouwwerkzaamheden, afkalvende oevers van rivieren en het winnen van oppervlaktedelstoffen in dagbouw kunnen we rechtstreeks zien hoe de ondergrond er op die plaats uit ziet. Door het gat dat dan in de ondergrond gemaakt wordt, komt de ondergrond letterlijk in het zicht.

Voor alle andere gevallen zullen alternatieve methoden aangewend moeten worden om 'onder de grond' te kunnen kijken. Deze methoden worden tezamen «verkenningen» genoemd. Verkenningen in de context van de basisregistratie ondergrond betreffen waarnemingen van de opbouw van de ondergrond op een punt, langs een lijn of in een vlak. Het meest sprekende voorbeeld van een verkenning is een boring. Hierbij wordt mechanisch, al dan niet met handkracht, een gat in de ondergrond geboord. Van het naar boven gebrachte materiaal wordt beschreven welke grondsoort het is (bijvoorbeeld klei, veen, zand of grind) en op welke diepte deze is aangetroffen. Op deze manier ontstaat een beeld van de opbouw van de ondergrond ter plaatse van de boring. Andere gangbare typen verkenningen zijn de profielopname, waarbij door middel van een ontgraving een wand (profiel) wordt blootgelegd, en de veldproef, die bestaat uit een meting op een punt, langs een lijn of in een vlak in het veld, anders dan een boring of een profielopname. Bij al deze verkenningen kunnen ook monsters worden genomen waaraan vervolgens (laboratorium-)onderzoek wordt verricht. Hiermee kunnen de fysische en geochemische eigenschappen van de ondergrond worden gemeten. De uitkomsten van deze analyses zullen ook worden opgenomen in de basisregistratie ondergrond.

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

In de catalogus basisregistratie ondergrond zal worden aangegeven welke typen verkenningen in de basisregistratie ondergrond worden opgenomen. Van de verkenningen bevat de basisregistratie ondergrond een identificatiecode, verkenningstype, locatie, tijdstip en de bronhouder van de verkenning, en de inhoudelijke waarnemingen en meetresultaten die met de verkenning zijn verkregen.

3.2.2 Modellen

Op veel locaties in Nederland zijn al verkenningen uitgevoerd, maar bij het gebruik van ondergrondgegevens is juist ook informatie tussen de uitgevoerde verkenningen nodig. Om een compleet beeld te krijgen van de ondergrond worden daarom de uit verkenningen verkregen gegevens vertaald naar modellen. Deze modellen geven een geschematiseerde weergave van de ondergrond. Het geografische bereik van de modellen in de basisregistratie ondergrond omvat of geheel Nederland, het Nederlands Continentaal Plat of beide.

In de basisregistratie ondergrond worden de volgende typen modellen opgenomen:

- geomorfologische modellen: eenheden die de vormen van het landschap en de factoren die ervoor gezorgd hebben dat het landschap er zo uit ziet beschrijven. Hierbij kan gedacht worden aan de aanwezigheid van ijskappen in het verleden of de invloed van wind en rivieren;
- bodemkundige modellen: eenheden met specifieke bodemkundige eigenschappen, bijvoorbeeld bodemvormende processen, textuur of gelaagdheid;
- geologische modellen: eenheden met specifieke geologische eigenschappen, bijvoorbeeld ouderdom en afzettingsmilieu;
- hydrogeologische modellen: eenheden met specifieke geohydrologische eigenschappen, bijvoorbeeld het vermogen om water door te laten of juist niet.

In de catalogus zal per type model nader worden omschreven welke modellen concreet worden opgenomen in de basisregistratie ondergrond. Elk model wordt voorzien van een zogenoemde nomenclator. Hierin is opgenomen welke eenheden in het model worden onderscheiden en wat de eigenschappen van die eenheden zijn.

3.3 Ondergrondse infrastructuur

In de context van de basisregistratie ondergrond wordt onder infrastructuur alle door de mens aangebrachte constructies in de ondergrond verstaan voor zover deze gekoppeld zijn aan het winnen of onttrekken van natuurlijke hulpbronnen, het opslaan van stoffen of het meten van ondergrondprocessen zoals het verloop van de grondwaterstand in de tijd. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan:

- boorgaten: gat in de ondergrond dat is gemaakt voor het verkennen van de ondergrond;
- putten: veelal geboord gat in de ondergrond dat is ingericht om gedurende langere tijd verandering in dat deel van de ondergrond te registreren, of te

- gebruiken voor winning of opslag. Grondwatermonitoringputten, waarbij filters in de ondergrond zijn aangebracht waarin het verloop van de grondwaterstand in de tijd wordt geregistreerd, zijn hier een voorbeeld van;
- meetnetten: een netwerk van waarnemingspunten waar het verloop van een aan de ondergrond gerelateerde parameter in de tijd wordt geregistreerd. De betreffende waarnemingspunten zijn ook als losse eenheden opgenomen onder de verkenningen;
 - putten voor de winning van grondwater;
 - putten voor open systemen voor warmte-koudeopslag.

De catalogus basisregistratie ondergrond zal vastleggen welke typen infrastructuur in de basisregistratie ondergrond worden opgenomen. In de basisregistratie ondergrond worden van infrastructuurobjecten de locatie, het unieke nummer, het type, de eigenaar van de infrastructuur voor zover sprake is van een onderneming of rechtspersoon, de eigenschappen en eventuele meetresultaten die met de infrastructuur zijn verkregen, vastgelegd.

Ondergrondse kabels en leidingen – inclusief nutsleidingen voor het transport van drinkwater, afvalwater, elektriciteit gas en communicatie – behoren niet tot de basisregistratie ondergrond. De vastlegging van deze infrastructuur is geregeld in de Wet informatieuitwisseling ondergrondse netwerken. Op termijn zal worden bezien of het wenselijk is deze registratie met de basisregistratie ondergrond te integreren.

3.4 Gebruiksrechten

Gebruiksrechten betreffen in de eerste plaats door een bestuursorgaan verleende vergunningen voor het winnen of benutten van in de ondergrond aanwezige natuurlijke hulpbronnen of voor het opslaan van stoffen in de ondergrond, inclusief de daarvoor benodigde ondergrondse infrastructuur. In het kader van dit wetsvoorstel omvat de term gebruiksrechten daarnaast ook meldingen in relatie tot de ondergrond. Bij gebruiksrechten kan onder meer gedacht worden aan:

- vergunningen in het kader van de Mijnbouwwet, bijvoorbeeld voor het winnen van olie, gas of aardwarmte, en vergunningen voor het opslaan van olie of gas;
- vergunningen en meldingen in het kader van de Waterwet voor het (tijdelijk) onttrekken van grondwater of het infiltreren van water;
- meldingen voor bodemenergiesystemen.

De catalogus basisregistratie ondergrond zal vastleggen welke typen gebruiksrechten in de basisregistratie ondergrond zullen worden opgenomen. Met betrekking tot die gebruiksrechten bevat de basisregistratie ondergrond een identificatiecode, gebruiksrechttype, locatie, het voorkomen waarop het gebruiksrecht betrekking heeft, de houder van het gebruiksrecht voor zover sprake is van een onderneming of rechtspersoon en de voorschriften en beperkingen waaronder het gebruiksrecht is verleend. Daarnaast bevat de basisregistratie ondergrond de inhoudelijke waarnemingen en meetresultaten die met de uitoefening van het gebruiksrecht zijn verkregen.

4 Authentieke en niet-authentieke gegevens

4.1 Onderscheid authentieke en niet-authentieke gegevens

In navolging van het stelsel van basisregistraties wordt in dit wetsvoorstel een onderscheid gemaakt tussen authentieke en niet-authentieke gegevens. Met de kwalificatie authentiek wordt tot uitdrukking gebracht dat:

- a. het gegeven in samenhang met andere gegevens door een groot aantal bestuursorganen in verschillende processen wordt gebruikt en derhalve bestemd is voor informatie-uitwisseling tussen bestuursorganen;
- b. de verantwoordelijkheid voor betrouwbaarheid van het gegeven eenduidig geregeld is;
- c. het gegeven onderworpen is aan intern en extern kwaliteitsonderzoek, en
- d. het gegeven zich leent voor verplicht gebruik door bestuursorganen en eenmalige verstrekking door burgers en bedrijven aan de overheid.

Hoewel aan authentieke gegevens qua betrouwbaarheid en kwaliteit hoge eisen worden gesteld, is daarmee nog niet gezegd dat de niet-authentieke gegevens per definitie minder betrouwbaar zijn en een geringere kwaliteit hebben. Ook aan de niet-authentieke gegevens worden hoge eisen aan betrouwbaarheid en kwaliteit gesteld. Het zijn echter alleen de authentieke gegevens die bestemd zijn voor verplicht hergebruik door bestuursorganen.

Een wezenlijk element in het stelsel van basisregistraties is, uitgaande van de onderlinge samenhang tussen die registraties, dat slechts één basisregistratie de bron is van een authentiek gegeven. Dit neemt niet weg dat in een basisregistratie soms een authentiek gegeven wordt vermeld, dat is overgenomen uit de basisregistratie die als bron fungeert voor dat authentieke gegeven.

In het wetsvoorstel worden op grond van het vorenstaande in de basisregistratie ondergrond de volgende drie categorieën gegevens onderscheiden:

- a. gegevens die authentiek zijn krachtens dit wetsvoorstel. De Minister van Infrastructuur en Milieu is verantwoordelijk voor de juiste en tijdige overname van deze gegevens uit de door de bronhouders aangeleverde brondocumenten. De bronhouder blijft verantwoordelijk voor de kwaliteit van het gegeven zelf;
- b. gegevens die authentiek zijn krachtens een andere wet, of, met andere woorden, afkomstig zijn uit een andere basisregistratie. De Minister van Infrastructuur en Milieu is verantwoordelijk voor de juiste en tijdige overname van deze gegevens uit de andere basisregistratie. In de wet behorende bij de andere basisregistratie is de verantwoordelijkheid voor dit gegeven geregeld;
- c. andere dan authentieke gegevens die zijn opgenomen in de basisregistratie ondergrond. Binnen dit wetsvoorstel betreffen het met name gegevens die samenhangen met het verwerkingsproces van gegevens behorende tot de vorige twee categorieën. Hierbij valt te denken aan de ingangsdatum van een gegeven. De Minister van Infrastructuur en Milieu is verantwoordelijk voor de

juiste en tijdige opname van deze gegevens in de basisregistratie ondergrond alsmede de kwaliteit van deze gegevens.

Op grond van dit wetsvoorstel wordt een uit een andere basisregistratie in de basisregistratie ondergrond overgenomen authentiek gegeven door een kenmerk onderscheiden van de gegevens die bij of krachtens dit wetsvoorstel authentiek zijn en van andere, niet-authentieke gegevens die bij of krachtens dit wetsvoorstel zijn opgenomen in de basisregistratie ondergrond. Dit sluit aan op de bovengenoemde driedeling en maakt duidelijk wat de aard en afkomst van een gegeven is en wie daarvoor verantwoordelijk is.

4.2 Aanwijzing authentieke gegevens

Het tweede lid van de voorgestelde artikelen 20 tot en met 22 en het derde lid van artikel 23 geven aan welke gegevens als authentiek worden aangemerkt. De aanwijzing van authentieke gegevens gebeurt in beginsel bij wet. Ter wille van de flexibiliteit wordt in het voorgestelde artikel 24 daarnaast de mogelijkheid opgenomen om onder bepaalde voorwaarden bij algemene maatregel van bestuur in de basisregistratie ondergrond een ander gegeven als authentiek aan te merken.

Ten aanzien van de bodemkundige en geologische modellen geldt dat de authenticiteit beperkt is tot het schaalniveau behorende bij deze modellen. De kwaliteit van deze modellen kan namelijk gegarandeerd worden doordat bij het abstraheren van individuele meetgegevens eventuele meetfouten uitmiddelen. Dit is echter alleen mogelijk indien voldoende meetgegevens beschikbaar zijn. Het schaalniveau van de modellen in de basisregistratie ondergrond wordt dan ook mede bepaald door het aantal beschikbare gegevens.

5. De administratiemethodiek

5.1 Algemeen

De grondslagen voor de basisregistratie ondergrond gaan uit van een administratiemethodiek die bestaat uit een combinatie van een register brondocumenten en de eigenlijke registratie ondergrond. De registratie bestaat uit gegevens overgenomen uit de brondocumenten en de modellen van de ondergrond. Deze methodiek volgt het principe dat brondocumenten in een register worden opgenomen en dat de van belang zijnde gegevens uit deze documenten in de registratie worden opgenomen. Deze administratiemethodiek wordt ook toegepast bij andere basisregistraties zoals de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens en de basisregistraties adressen en gebouwen. De basisregistratie ondergrond omvat tot slot een afzonderlijk register terugmeldingen met betrekking tot de modellen.

Zowel de beide registers als de registratie zullen elektronisch worden bijgehouden.

5.2 Register brondocumenten

Bronhouders hebben de verplichting om een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen brondocument binnen vier werkdagen na dagtekening van het in het brondocument opgenomen besluit, of binnen vier werkdagen na de dag waarop een in het brondocument opgenomen rechterlijke uitspraak onherroepelijk is geworden, bij de Minister van Infrastructuur en Milieu aan te bieden. Indien een brondocument geen besluit of rechterlijke uitspraak bevat, dient een brondocument binnen vier werkdagen na de ontvangst van dat brondocument door de bronhouder aan de minister te worden aangeboden. In de praktijk zal het bestuursorgaan het document aan de beheerorganisatie aanbieden. Een dergelijk brondocument bevat naast de beschrijvende en inhoudelijke gegevens ook een aanduiding van de rechtsgrond waarop het is gebaseerd of bij het ontbreken daarvan de activiteit naar aanleiding waarvan het is opgemaakt. De verplichting tot het aanbieden van brondocumenten blijft van toepassing indien bestuursorganen het vervaardigen van deze documenten aan derden uitbesteden. In het geval van uitbesteding kunnen bronhouders de aanlevering door de derde partij laten verzorgen. Zij blijven echter zelf verantwoordelijk voor de kwaliteit en een tijdige en juiste wijze van aanlevering van het brondocument.

De vormvereisten van een brondocument en de daarin op te nemen gegevens zullen in een ministeriële regeling uitgewerkt worden. Deze regeling beschrijft op welke wijze gegevens bij de minister aangeboden moeten worden. Hierbij zal nauw worden aangesloten bij de gangbare standaarden. Bij ministeriële regeling zullen tevens nadere eisen worden gesteld aan de wijze waarop het brondocument ter inschrijving aangeboden dient te worden.

Brondocumenten zullen binnen een werkdag na ontvangst door de minister worden ingeschreven in het register brondocumenten. Indien een brondocument niet aan de vormvereisten voldoet, zal een brondocument worden teruggestuurd aan de bronhouder waarna de bronhouder het document binnen vier werkdagen opnieuw conform de eisen aan de minister dient aan te bieden.

5.3 Registratie ondergrond

De registratiehouder zal een brondocument binnen een werkdag na inschrijving in het register brondocumenten verwerken door de relevante gegevens uit het brondocument in de basisregistratie ondergrond op te nemen. Naast gegevens uit de brondocumenten zal de registratie ondergrond tevens de modellen van de ondergrond bevatten die zullen zijn vervaardigd op basis van deze en andere ondergrondgegevens.

5.4 Register terugmeldingen modellen

Het bijwerken van de modellen van de ondergrond is arbeidsintensief. Dit betekent dat terugmeldingen (zie paragraaf 6.3) met betrekking tot gegevens in een model niet direct worden opgevolgd, maar in een afzonderlijk register terugmeldingen modellen zullen worden opgenomen. In beginsel worden terugmeldingen pas bij een eerstvolgende actualisering van een model verwerkt. De frequentie waarmee een model wordt geactualiseerd, wordt vastgelegd in de

catalogus basisregistratie ondergrond. Bepaalde gegevens in een model kunnen daarmee gedurende een lange periode (denk aan enkele jaren) "in onderzoek" zijn. Omdat een mogelijk verkeerd gegeven in een model geen directe gevolgen heeft voor burgers en ook bestuursorganen bij de uitoefening van hun publiekrechtelijke taak daarvan verhoudingsgewijs weinig last zullen hebben, is deze langere verwerkingstijd van terugmeldingen gerechtvaardigd. Wanneer een bestuursorgaan desondanks meent dat er, vanwege vermeende foutieve gegevens in een model, een dringende noodzaak is om een model eerder dan de in de catalogus voorgeschreven termijn te actualiseren, kan deze de minister daartoe een verzoek doen. In dat geval zal de maker van het model de desbetreffende melding onmiddellijk onderzoeken en zal de minister op basis van dit onderzoek binnen drie maanden beslissen of een tussentijdse actualisering van het model inderdaad genoodzaakt is.

6 Gebruik van de basisregistratie

6.1 Vrij gebruik door bestuursorganen en derden

Het stelsel van basisregistraties heeft onder meer tot doel om bij de uitoefening van overheidstaken meervoudig gebruik te maken van eenmalig ingewonnen gegevens. Dit verbetert een goede vervulling van publiekrechtelijke taken. Hoewel in het stelsel van basisregistraties de nadruk ligt op het gebruik door overheden hebben sommige basisregistraties een breder bereik. Dit geldt ook voor de basisregistratie ondergrond. Gegevens over de ondergrond zijn niet alleen relevant voor overheden, maar ook voor het bedrijfsleven en de burger. Eenieder kan daarom inzage krijgen in de registratie ondergrond, het register brondocumenten en het register inzake meldingen modellen. De in de registratie ondergrond opgenomen gegevens en modellen kunnen ook aan eenieder worden verstrekt. Dit beginsel van openbaarheid vloeit voort uit een van de doelstellingen van de basisregistratie ondergrond, namelijk een efficiënte uitwisseling en een efficiënt gebruik van geo-informatie. Op de openbaarheid van de basisregistratie ondergrond zijn wel enkele uitzonderingen van kracht. Gegevens van natuurlijke personen, die kunnen zijn opgenomen in brondocumenten, zijn niet door een ieder in te zien. Daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan de naam van een houder van een vergunning voor een grondwateronttrekking, die is opgenomen in het bijbehorende brondocument in de basisregistratie ondergrond. Dergelijke persoonsgegevens zijn niet voor een ieder toegankelijk. Het openbaar maken van dergelijke gegevens aan een ieder is met het oog op de doelstelling van de basisregistratie ondergrond onnodig. Bestuursorganen kunnen wel inzage krijgen in de volledige brondocumenten ter vervulling van een publiekrechtelijke taak. Met het oog hierop is artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur van overeenkomstige toepassing verklaard op de inzage in en het verstrekken van gegevens of een model, men dien verstande dat de inperking van de openbaarheid van de desbetreffende gegevens en modellen in lijn dient te zijn met de richtlijn Inspire.

Gezien het verplichte gebruik door bestuurorganen en het belang van een vrije beschikbaarheid van betrouwbare gegevens over de ondergrond ligt het niet voor de hand om kosten in rekening te brengen voor het gebruik van de basisregistratie ondergrond. In lijn met het rijksbeleid zullen de gegevens uit de

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

basisregistratie ondergrond daarom voor een ieder vrij raadpleegbaar zijn. Ook de verstrekking van gegevens uit de registratie ondergrond, mits via het internet, zal kosteloos en vrij van rechten zijn. Dit geldt tevens voor het register inzake meldingen modellen, dat voor een ieder vrij raadpleegbaar dient te zijn om op de hoogte te kunnen zijn van de verrichte terugmeldingen op een model. Verstrekking van gegevens uit de basisregistratie ondergrond zal ook op een andere wijze dan via internet kunnen plaatsvinden. In dat geval kunnen daarvoor maximaal de daarvoor gemaakte kosten in rekening worden gebracht. Hiertoe kunnen per ministeriële regeling tarieven worden vastgesteld.

6.2 Eenmalige gegevensverstrekking en verplicht gebruik

In het stelsel van basisregistraties geldt voor een bestuursorgaan de verplichting om, wanneer het een gegeven nodig heeft dat als authentiek gegeven in een basisregistratie is opgenomen, dat authentieke gegeven te gebruiken. Dit verplichte gebruik vormt de uitwerking van het principe tot eenmalige gegevensverstrekking en het uitgangspunt van de juistheid van authentieke gegevens in een basisregistratie. In het kader van dit wetsvoorstel hebben bestuursorganen daarom de plicht om bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van hun beleid, indien zij daarbij ondergrondgegevens nodig hebben, de relevante, authentieke gegevens en modellen te gebruiken. De gebruiksverplichting geldt niet voor niet-authentieke gegevens uit de basisregistraties.

In overeenstemming met de andere basisregistraties is ook de gebruiksverplichting voor de basisregistratie ondergrond echter niet absoluut en onbegrensd. Dat de gebruiksverplichting voortkomt uit het principe van eenmalige gegevensverstrekking, alsmede het uitgangspunt van juistheid van gegevens in basisregistraties met authentieke gegevens, betekent dat het verplichte gebruik niet zonder meer als handelingsnorm kan worden beschouwd. Een bestuursorgaan handelt niet reeds onrechtmatig indien bij de voorbereiding van een besluit of andere handeling de basisregistratie als zodanig niet wordt geraadpleegd. Er geldt, met andere woorden, geen absolute uitvraagverplichting bij elke handeling of voor elk te nemen besluit. Het verplichte gebruik ziet vooral op het primaat van de basisregistraties bij gegevensvergaring en vormt zodoende in wezen een invulling van het in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht gecodificeerde zorgvuldigheidsbeginsel.

Daarnaast moet rekening worden gehouden met een veelheid en variatie aan mogelijke handelingen in het kader van de publieke taakuitoefening, waarbij het gebruik van de basisregistratie ondergrond niet in alle situaties doelmatig en gewenst is. Het wetsvoorstel kent hiertoe een aantal uitzonderingsbepalingen op de gebruiksverplichting:

- a. Bestuursorganen zijn vrijgesteld van de gebruiksverplichting indien het gegeven «in onderzoek» is. Bestuursorganen dienen zelf alert te zijn op de aantekening «in onderzoek» bij een gegeven. Die aantekening duidt erop dat de juistheid van een gegeven in twijfel is getrokken. In dat geval onderzoekt de registratiehouder het desbetreffende gegeven, waarna de mogelijkheid bestaat dat het onderzochte gegeven wordt gewijzigd of de geldigheid van het

- gegeven wordt ingetrokken. Bij het gebruik van de modellen van de ondergrond dient het bestuursorgaan alert te zijn op de terugmeldingen in het afzonderlijk register terugmeldingen. Deze meldingen wijzen op de mogelijkheid dat een gegeven in het model onbetrouwbaar is. Voor deze teruggemelde gegevens in het model geldt eveneens geen gebruiksplicht;
- b. In aanvulling op de vorige uitzonderingsbepaling op de gebruiksplicht mag een bestuursorgaan tevens van de gebruiksplicht afwijken indien het een melding omtrent gereede twijfel heeft gedaan. Deze aanvulling is nodig, aangezien tussen het moment van melding en het plaatsen van de aantekening «in onderzoek» maximaal drie werkdagen zit. Voor een verdere toelichting op het terugmeldproces wordt verwezen naar paragraaf 6.3 van de toelichting.
- c. Vrijstelling van de gebruiksplicht is eveneens mogelijk in een situatie waarin toepassing van deze plicht leidt tot het niet naar behoren kunnen vervullen van een publiekrechtelijke taak. In het kader van de basisregistratie ondergrond kan daar in twee gevallen sprake van zijn. In het eerste geval zijn de in de basisregistratie ondergrond beschikbare gegevens niet geschikt voor het beoogde gebruiksdoel. In het geval een bestuursorgaan ondergrondgegevens nodig heeft, zal dat bestuursorgaan verplicht zijn om de basisregistratie ondergrond te raadplegen om vast te stellen of deze potentieel relevante gegevens bevat. Daarop kan het bestuursorgaan echter oordelen dat de in de basisregistratie ondergrond beschikbare gegevens ontoereikend zijn in relatie tot het doel waarvoor het bestuursorgaan de gegevens nodig heeft. In dat kader is het van belang dat ondergrondgegevens bestaande uit verkenningen geen gegevens zijn van een administratief-juridische aard maar een beschrijving zijn van de fysieke werkelijkheid, zodat de beoordeling van de geschiktheid van dergelijke gegevens ook altijd om een interpretatie van het bestuursorgaan vraagt. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld gegevens met betrekking tot een watervergunning voor grondwateronttrekking, welke wel van administratief-juridische aard zijn. In het geval een bestuursorgaan oordeelt dat de in de basisregistratie ondergrond beschikbare gegevens ontoereikend zijn, is het bestuursorgaan vrij om andere bronnen te raadplegen of bijvoorbeeld nieuwe verkenningen uit te (laten) voeren. Overigens zal een dergelijk besluit in verband met de daaraan verbonden kosten niet lichtvaardig genomen worden.

In de tweede plaats is het mogelijk dat een bestuursorgaan over betere gegevens dan opgenomen in de basisregistratie ondergrond kan beschikken. In de praktijk zijn er drie situaties, waarin dit het geval kan zijn. In de eerste situatie kan een bestuursorgaan over gegevens beschikken die dateren van voor de inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel. De verplichting tot het aanleveren van gegevens geldt namelijk alleen voor gegevens die zijn verkregen na de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel. Doordat gegevens daterend van voor de inwerkingtreding in de loop der tijd verouderen en daarmee minder of niet meer relevant worden, zal deze situatie zich met het verstrijken van de tijd steeds minder vaak voordoen. Overigens kunnen bestuursorganen de gegevens waarover zij beschikken wel op vrijwillige basis aan de basisregistratie ondergrond aanbieden.

De tweede situatie betreft het geval, waarin bestuursorganen beschikken over

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

grootschaliger of meer gespecialiseerde modellen dan in de basisregistratie ondergrond zijn opgenomen. Deze situatie zal naar verwachting blijven bestaan; de basisregistratie ondergrond bevat uitsluitend een beperkt aantal basismodellen die voor een beperkt aantal toepassingen geschikt zijn en verder als basis voor grootschaliger of meer gespecialiseerde modellen kunnen dienen. Deze basismodellen moeten vanzelfsprekend alleen gebruikt worden in die gevallen, waarin dat zinvol is.

De derde situatie heeft specifiek betrekking op het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (Ministerie van EL&I). Dit ministerie beschikt in het kader van de uitoefening van publiekrechtelijke taken op grond van de Mijnbouwwet over betere, maar vertrouwelijke informatie die door de houder van een vergunning op grond van de Mijnbouwwet aan de Minister van EL&I dient te worden aangeleverd. In dat geval geldt geen gebruiksplicht van de gegevens uit de basisregistratie ondergrond.

- d. Tot slot vervalt de gebruiksplicht indien bij wettelijk voorschrift anders bepaald is.

Naast de verplichting tot gebruik van de gegevens uit de basisregistratie ondergrond is de eenmalige verstrekking van (authentieke) gegevens gewaarborgd in een afzonderlijk artikel 31 van dit wetsvoorstel. Burgers en bedrijven behoeven geen gegevens meer te verstrekken die reeds als authentiek gegeven in de basisregistratie ondergrond zijn opgenomen. De beschikbaarheid van gegevens in een basisregistratie kan aldus van invloed zijn op de reikwijdte van de in artikel 4:2 van de Algemene wet bestuursrecht aan de aanvrager van een besluit opgelegde verplichting om de gegevens te verschaffen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn. Deze verplichting zal zich niet kunnen uitstrekken tot gegevens die het bestuursorgaan uit de basisregistratie ondergrond kan betrekken, al zal een aanvrager wel tenminste enige identificerende gegevens moeten verschaffen om het bestuursorgaan in staat te stellen de relevante feiten te achterhalen. In het kader van verkenningen in de basisregistratie ondergrond kan dan worden gedacht aan het unieke identificatienummer van een verkenning. In dit verband moet worden opgemerkt dat het aan de raadpleger is om te beoordelen of de in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegevens geschikt zijn voor het gebruiksdoel dat hij voor ogen heeft. In het geval een aanvrager om een vergunning ter onderbouwing van zijn aanvraag bijvoorbeeld gebruik wil maken van gegevens in de basisregistratie ondergrond die van beschrijvende aard zijn, zoals bijvoorbeeld een beschrijving van de bodemopbouw, dient een eventueel noodzakelijke interpretatie van de geschiktheid van het desbetreffende gegeven voor het door de aanvrager beoogde doel door die aanvrager zelf te worden gemaakt en niet door het bestuursorgaan waar de vergunning wordt aangevraagd. Tevens zal een bedrijf dat ten behoeve van een vergunningaanvraag voor de uitvoering van een werk ondergrondgegevens nodig heeft, daarbij niet kunnen volstaan met een verwijzing naar de basisregistratie ondergrond, maar dient het bedrijf zelf te beoordelen welke gegevens uit de basisregistratie ondergrond het daarvoor wenst te gebruiken. Dat is anders bij gegevens in de basisregistratie van administratief-juridische aard, die een bestuursorgaan wel zonder verdergaande interpretatie kan en dient te gebruiken.

6.3 Terugmeldingen en correctieverzoeken

6.3.1 Terugmeldingen

Een van de procedures binnen het van basisregistraties geëiste wettelijke regime van kwaliteitsborging, is een wettelijke regeling van een procedure van terugmelding. Kort samengevat houdt deze regeling in dat indien een afnemer twijfelt aan de juistheid of het ontbreken van een authentiek gegeven in een basisregistratie, deze de plicht heeft dit aan de houder van die basisregistratie te melden. De houder heeft vervolgens de plicht zulke meldingen adequaat te onderzoeken en zo nodig de gegevens te corrigeren. Door afnemers te verplichten mogelijke onjuistheden terug te melden, verkrijgt de basisregistratie een zelfreinigende werking. De terugmeldplicht is, wat betreft de afnemers, alleen van toepassing op bestuursorganen. Dit hangt samen met het feit dat ook het verplicht gebruik zich tot deze groep afnemers beperkt. Daarnaast geldt de terugmeldplicht ook voor de makers van de modellen, bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van het wetsvoorstel, voor zover de melding betrekking heeft op de in de registratie ondergrond opgenomen modellen en de authentieke gegevens over die modellen. Hierop zal in de artikelsgewijze toelichting nader worden ingegaan.

De terugmeldplicht geldt indien de afnemer gereede twijfel heeft over de juistheid van een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven of over een gegeven in een model. Van gereede twijfel zal in elk geval sprake zijn als de afnemer tot de conclusie komt dat aannemelijk is dat een terugmelding tot een wijziging van gegevens zal leiden. Die gereede twijfel kan zijn oorzaak vinden in een afschrift van een besluit of van een ander document of anderszins uit eigen wetenschap van degene die de terugmelding verricht. Van gereede twijfel kan bijvoorbeeld sprake zijn wanneer de beschrijving van een verkenning onverwacht sterk afwijkt van beschrijvingen van nabijgelegen verkenningen of in het geval eigen waarnemingen in tegenspraak zijn met een model. Bij de terugmelding dient de gereede twijfel onder opgaaf van redenen te worden vermeld.

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven omtrent de wijze van terugmelden. Daarbij kan tevens worden geregeld dat de terugmeldplicht voor bepaalde bestuursorganen of in bepaalde gevallen niet geldt.

Omdat een model een looptijd heeft van een aantal jaar, waarna een reguliere actualisering van het model zal plaatsvinden (zie artikel 6, tweede lid, van het wetsvoorstel), bestaat de mogelijkheid om tegelijk met de terugmelding inzake een gegeven in een model een verzoek te doen aan de Minister van Infrastructuur en Milieu om het model tussentijds, dus eerder dan de reguliere termijn, te laten actualiseren.

6.3.2 Verzoeken tot wijziging

Een belanghebbende heeft in geval van gereede twijfel over de juistheid van een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur of het ontbreken van een dergelijk gegeven daarin,

op grond van artikel 34 van het wetsvoorstel het recht –en dus niet zoals afnemende bestuursorganen de plicht– om de Minister van Infrastructuur en Milieu te verzoeken een gegeven te wijzigen, op te nemen of ongeldig te verklaren. Als belanghebbende kan bijvoorbeeld de houder van een gebruiksrecht worden beschouwd. Aan de mogelijkheid voor belanghebbenden tot het indienen van een wijzigingsverzoek kan met name behoefte bestaan in situaties waarin een afnemend bestuursorgaan bij bijvoorbeeld het nemen van een besluit verplicht is om een gegeven uit de registratie ondergrond te gebruiken, terwijl de juistheid van dat gegeven door de belanghebbende bij het besluit wordt betwist. Tenzij de door de belanghebbende verstrekte informatie bij het betrokken bestuursorgaan leidt tot gerede twijfel over de juistheid van het geregistreerde gegeven – in welk geval voor het bestuursorgaan een terugmeldplicht geldt en de verplichting tot gebruik van het gegeven vervalt – dient het bestuursorgaan de belanghebbende in zo'n geval te verwijzen naar de Minister van Infrastructuur en Milieu, waar de belanghebbende zelf een verzoek kan doen om het gegeven te wijzigen.

In geval van gerede twijfel met betrekking tot de juistheid van een in de registratie ondergrond opgenomen model of een in die registratie opgenomen authentiek gegeven over zo'n model is aan belanghebbenden niet het recht toegekend om een terugmelding te doen. Dit is niet noodzakelijk geacht omdat een model, anders dan bij de registratie van de gegevens over verkenningen, gebruiksrechten en infrastructuur, met zekerheid geen tot een persoon of bedrijf herleidbare gegevens bevat en burgers en bedrijven niet rechtstreeks zullen worden geraakt door mogelijk foutieve gegevens in een model. Een zelfstandig recht op een wijzigingsverzoek met betrekking tot een model, los van de mogelijkheid om de veronderstelde onjuistheid van een model in het kader van bezwaar of beroep tegen een besluit dat op zo'n model is gebaseerd aan de orde te stellen, heeft onder deze omstandigheden onvoldoende toegevoegde waarde. Bestuursorganen en de maker van de modellen kunnen wel een terugmelding doen wanneer twijfel bestaat over een gegeven in een model.

6.3.3 Afhandeling terugmeldingen en verzoeken om wijziging

De wijze van afhandeling van een terugmelding of wijzigingsverzoek verloopt verschillend, afhankelijk van het onderwerp waarop de terugmelding of het wijzigingsverzoek betrekking heeft. In dat verband moeten de volgende situaties worden onderscheiden:

- a. terugmeldingen en wijzigingsverzoeken met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur;
- b. terugmeldingen met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen model of een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over dat model;
- c. terugmeldingen en wijzigingsverzoeken met betrekking tot een authentiek gegeven dat uit een andere basisregistratie is overgenomen.

Ad a: terugmeldingen en wijzigingsverzoeken met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur.

Een terugmelding of wijzigingsverzoek met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur, dient onverwijld te worden onderzocht. Uitgangspunt is dat de Minister van Infrastructuur en Milieu binnen drie werkdagen na ontvangst van de melding respectievelijk het verzoek daarop een beslissing dient te nemen, tenzij hij nader onderzoek door de bronhouder van het desbetreffende gegeven noodzakelijk acht. De termijn van drie dagen moet redelijkerwijs worden geacht voldoende te zijn om in eenvoudige gevallen, waarin nauwelijks nader onderzoek nodig is, op de melding of het verzoek te beslissen, dan wel vast te stellen dat nader onderzoek door de bronhouder van het gegeven noodzakelijk is. Daarvan zal in beginsel alleen sprake zijn als de vergelijking van een in de register brondocumenten ondergrond ingeschreven brondocument met het desbetreffende gegeven in de registratie ondergrond vragen oproept. De in de registratie ondergrond opgenomen gegevens dienen immers alle te zijn terug te voeren op een in het register brondocumenten ondergrond ingeschreven brondocument. Dat houdt in dat de controle van een gegeven naar aanleiding van een terugmelding of wijzigingsverzoek in beginsel eenvoudig kan geschieden.

Indien de minister binnen genoemde termijn tot de conclusie komt dat nader onderzoek door de bronhouder noodzakelijk is, dient hij de melding respectievelijk het verzoek aan de bronhouder door te sturen en bij het desbetreffende authentieke gegeven in de registratie ondergrond de aantekening «in onderzoek» te plaatsen. Deze aantekening, waarop hiervoor in paragraaf 6.2 reeds is ingegaan, ontslaat een bestuursorgaan van de verplichting om het desbetreffende authentieke gegeven te gebruiken. Dit geldt niet alleen voor het bestuursorgaan dat de melding heeft gedaan, maar ook voor alle andere bestuursorganen. Deze kunnen indien een gegeven «in onderzoek» is handelen alsof in zoverre een basisregistratie ontbreekt. In dat geval ontbreekt aan dat gegeven in feite (nog) het authentieke karakter en staat de betrouwbaarheid van het gegeven (nog) niet vast. De voorschriften van de Algemene wet bestuursrecht voor een zorgvuldig handelend bestuursorgaan, in het bijzonder die betreffende een goede voorbereiding en de eigen onderzoeksplicht, kunnen in deze situatie meebrengen dat een bestuursorgaan bij de uitvoering van publiekrechtelijke taken gebruik maakt van gegevens die op andere wijze worden verkregen dan uit de basisregistratie ondergrond en die van de inhoud van deze basisregistratie afwijken.

In het verlengde hiervan brengt de plaatsing van de aantekening «in onderzoek» tevens met zich dat voor burgers en bedrijven die worden gevraagd het authentieke gegeven waarbij de aantekening is geplaatst te verstrekken, het principe van eenmalige inwinning van gegevens niet geldt. Dit betekent dat zij desgevraagd gehouden zijn om een bestuursorgaan opnieuw dat gegeven te verstrekken.

De bronhouder dient een doorgezonden terugmelding of wijzigingsverzoek te onderzoeken. Indien de terugmelding of het wijzigingsverzoek betrekking heeft op een verkenning leidt de onderzoeksplicht niet tot de verplichting tot het verrichten van een nieuwe verkenning. De bronhouder dient uitsluitend vast te stellen of bij de totstandkoming van het relevante brondocument de juiste procedures zijn

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

gevolgd. De bronhouder onderzoekt hiertoe bijvoorbeeld de onderliggende boorgegevens of de gebruikte productietechnieken met behulp waarvan het brondocument is vastgesteld. Wanneer een terugmelding of wijzigingsverzoek betrekking heeft op een gebruiksrecht of infrastructuur zal het onderzoek van de bronhouder in vrijwel alle gevallen bestaan uit een controle of de in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegevens overeenstemmen met de gegevens in het onderliggende brondocument. Dat houdt in dat de controle van een gegeven naar aanleiding van een terugmelding of wijzigingsverzoek in vrijwel alle gevallen eenvoudig kan geschieden.

Op een terugmelding die of wijzigingsverzoek dat is doorgezonden aan de bronhouder dient de Minister van Infrastructuur en Milieu zo spoedig mogelijk, doch niet later dan drie maanden na ontvangst van de melding of het verzoek, te beslissen op basis van de resultaten van het nader onderzoek door de bronhouder. Deze dient de resultaten van het onderzoek uiterlijk tien werkdagen voor het einde van de termijn van drie maanden aan de minister te verstrekken. Benadrukt wordt dat deze termijn van drie maanden de maximale termijn is. Indien een beslissing, gelet op de aard en omvang van het door de bronhouder uit te voeren nader onderzoek, eerder genomen kan worden, dan dient dit uiteraard te gebeuren. De eis dat de Minister van Infrastructuur en Milieu "zo spoedig mogelijk" op het verzoek dient te beslissen, brengt dit tot uitdrukking. De minister dient hierover met de betrokken bronhouder afspraken te maken. De eindverantwoordelijkheid voor de afhandeling van een terugmelding of wijzigingsverzoek binnen de maximaal toegestane termijn van drie maanden blijft bij de minister.

De beslissing van de Minister van Infrastructuur en Milieu op een terugmelding of wijzigingsverzoek, al dan niet genomen na nader onderzoek door de bronhouder, kan inhouden dat het gegeven waarop de melding of het verzoek betrekking heeft, wordt gewijzigd, ongeldig wordt verklaard of alsnog opgenomen moet worden, of dat er geen reden is om het desbetreffende gegeven te wijzigen. In het geval de minister beslist om niet tot wijziging of opneming van het authentieke gegeven over te gaan, dient de minister een eventuele aantekening «in onderzoek» bij dat gegeven gelijktijdig met zijn beslissing op de melding of het verzoek te verwijderen. In geval de minister beslist om wel tot wijziging dan wel opneming van een gegeven over te gaan, dan dient de aantekening «in onderzoek» tegelijkertijd met de verwerking van die beslissing in de registratie ondergrond te worden verwijderd. De minister dient zijn beslissing omtrent de wijziging respectievelijk opneming van het desbetreffende authentieke gegeven onverwijld bekend te maken aan het bestuursorgaan dat de melding dan wel de belanghebbende die het verzoek heeft gedaan.

Ad b: terugmeldingen met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen model of een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over dat model.

De afhandeling van een terugmelding met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een model, verloopt op dezelfde wijze als de afhandeling van een terugmelding met betrekking tot een in de

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur, met dien verstande dat de aantekening «in onderzoek» niet wordt geplaatst in de registratie ondergrond, maar in het register inzake meldingen modellen. In dit – afzonderlijke – register worden terugmeldingen geregistreerd met betrekking tot de in de registratie ondergrond opgenomen modellen en de authentieke gegevens over die modellen. Daarmee vormt het register een belangrijke informatiebron voor de gebruikers van de modellen, alsmede voor de makers van de modellen in verband met de op hen rustende verplichting om de modellen te actualiseren. Er is gekozen voor een afzonderlijk register voor de registratie van terugmeldingen met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen model of een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over dat model, omdat het aantekenen van de terugmelding in de registratie ondergrond bij het model zelf, afbreuk kan doen aan de heldere weergave van het model in de registratie.

De afhandeling van de terugmelding met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen model, verloopt op de hierna beschreven wijze. De Minister van Infrastructuur en Milieu dient een dergelijke melding binnen een werkdag na ontvangst daarvan in te schrijven in het register inzake meldingen modellen. Binnen genoemde termijn dient hij tevens een afschrift van de melding door te sturen naar de maker van het desbetreffende model, behalve indien de melding van de maker van het model zelf afkomstig is, en in het register inzake meldingen modellen bij het desbetreffende model de aantekening «in onderzoek» te plaatsen.

Indien de terugmelding niet vergezeld gaat van een verzoek tot tussentijdse actualisering van het desbetreffende model, kan de maker van het model volstaan met het betrekken van de melding bij de reguliere actualisering van het model. Gelijktijdig met de opname van een geactualiseerde versie van het model in de registratie ondergrond dient de minister de aantekening «in onderzoek» uit het register inzake meldingen modellen te verwijderen. Voor zover het betreft een melding die is gedaan door een bestuursorgaan –de melding kan ook van een maker van het model zelf afkomstig zijn– dient de minister dat bestuursorgaan na de opname van een geactualiseerde versie van het model te berichten over de wijze waarop de maker van het model de melding bij de actualisering heeft betrokken. Met het oog op het voorkomen van onnodige bestuurslasten is niet voorzien in het nemen van een afzonderlijke beslissing door de Minister van Infrastructuur en Milieu op een melding als hier bedoeld. Hierbij is in aanmerking genomen dat het in dit verband gaat om een melding zonder spoedeisend belang - een verzoek tot tussentijdse actualisering is immers niet gedaan - en dat de maker van het model uiteraard de grootst mogelijke mate van zorgvuldigheid zal betrachten om de reguliere actualisering van het model op te stellen op basis van de meldingen die ten aanzien van de bestaande versie van het model zijn gedaan, in combinatie met de meest recente onderzoeksgegevens vanaf het moment waarop die versie gemaakt is.

Indien de terugmelding wel vergezeld gaat van een verzoek tot tussentijdse actualisering van het desbetreffende model, dient de maker van het model hiernaar onverwijld nader onderzoek te verrichten, behalve indien het verzoek tot tussentijdse actualisering van hemzelf afkomstig is. In dat geval wordt geacht dat

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

het hier bedoelde nader onderzoek feitelijk al is verricht. De Minister van Infrastructuur en Milieu dient vervolgens, voor zover van toepassing op basis van de resultaten van het nader onderzoek van de maker van het model, zo spoedig mogelijk op het verzoek tot tussentijdse actualisering te beslissen, doch niet later dan drie maanden na ontvangst van het verzoek. De maker van het model dient die resultaten uiterlijk tien werkdagen voor het einde van die termijn aan de minister te verstrekken. Indien de minister beslist om aan het verzoek tot tussentijdse actualisering gevolg te geven, stelt hij de maker van het model daartoe een termijn. In deze situatie dient de minister de aantekening «in onderzoek» uit het register inzake meldingen modellen te verwijderen tegelijk met de opname in de registratie ondergrond van de geactualiseerde versie van het model. Indien de minister beslist geen gevolg aan het verzoek tot tussentijdse actualisering te geven, kan de maker van het model volstaan met het betrekken van de melding bij de reguliere actualisering van het model. De minister dient zijn beslissing op het verzoek tot tussentijdse actualisering onverwijld bekend te maken aan het bestuursorgaan of de maker van het model dat de melding heeft gedaan.

Ad c: terugmeldingen en correctieverzoeken met betrekking tot een authentiek gegeven dat uit een andere basisregistratie is overgenomen.

Het kan zich voordoen dat een terugmelding of wijzigingsverzoek betrekking heeft op een authentiek gegeven dat uit een andere basisregistratie is overgenomen, bijvoorbeeld, indien sprake is van een onderneming of rechtspersoon, het nummer waaronder de houder van een gebruiksrecht of de eigenaar van een infrastructuur in het handelsregister is ingeschreven. In het stelsel van basisregistraties dient een afnemer die een basisregistratie heeft geraadpleegd zijn gerede twijfel omtrent de juistheid van een daarin opgenomen authentiek gegeven te melden dan wel ter zake een wijzigingsverzoek te doen aan de houder van de geraadpleegde basisregistratie, ook in die gevallen waarin het authentieke gegeven is overgenomen uit een andere basisregistratie. De houder van die basisregistratie is echter voor het desbetreffende authentieke gegeven verantwoordelijk. Om die reden is in artikel 35 van het wetsvoorstel voorzien in een doorzendplicht voor de Minister van Infrastructuur en Milieu ten aanzien van een terugmelding die of een wijzigingsverzoek dat betrekking heeft op een authentiek gegeven uit een andere basisregistratie. De minister dient het bestuursorgaan dan wel de belanghebbende die de terugmelding respectievelijk het wijzigingsverzoek heeft gedaan van de doorzending op de hoogte te stellen. De afhandeling van de terugmelding of het wijzigingsverzoek verloopt vervolgens overeenkomstig hetgeen ter zake in de wet voor die andere basisregistratie is bepaald.

6.3.4 Rechtsbescherming

De in de registratie ondergrond opgenomen gegevens moeten alle kunnen worden teruggevoerd op een in het register brondocumenten ondergrond ingeschreven brondocument. Een beslissing van de Minister van Infrastructuur en Milieu op een terugmelding of wijzigingsverzoek met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht,

infrastructuur of model houdt daarom feitelijk slechts de constatering in of het in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegeven overeenstemt met het gegeven in het bijbehorende brondocument, dan wel, in geval van een verkenning, of bij het opstellen van het brondocument de juiste procedures zijn gevolgd. Omdat dit slechts een feitelijke, met ja of nee te beantwoorden vraag is, is het, in lijn met de basisregistraties adressen en gebouwen, niet noodzakelijk om tegen de beslissing van de minister naar aanleiding van die terugmelding of dat wijzigingsverzoek rechtsbescherming open te stellen.

Desondanks is in het wetsvoorstel wel voorzien in rechtsbescherming ten aanzien van de beslissing van de minister naar aanleiding van een wijzigingsverzoek. Dit is het gevolg van het feit dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat hierbij tot persoonsgegevens te herleiden gegevens in het geding kunnen zijn. Naar analogie van de Wet bescherming persoonsgegevens wordt daarom ten aanzien van de beslissing op een wijzigingsverzoek voorzien in bestuursrechtelijke rechtsbescherming. Op deze wijze is afdoende in rechtsbescherming voorzien en worden onnodige bestuurslasten voorkomen.

In paragraaf 6.3.2 is reeds ingegaan op het feit dat in het wetsvoorstel niet wordt voorzien in een afzonderlijke beslissing van de Minister van Infrastructuur en Milieu op een terugmelding met betrekking tot een gegeven in een in de registratie ondergrond opgenomen model die niet vergezeld gaat van een verzoek tot tussentijdse actualisering van het model. Van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is in zoverre dus geen sprake. Die bestuursrechtelijke rechtsbescherming is er wel voor zover het betreft de beslissing van de minister op een verzoek tot tussentijdse actualisering. Bij een dergelijke beslissing staat de vraag ter discussie of er een dringende noodzaak is tot tussentijdse actualisering. Hierin ligt een afwegingsruimte besloten. Gelet daarop is er aanleiding gezien om de beslissing op een verzoek tot tussentijdse actualisering aan te merken als besluit in de zin van de Awb, waartegen rechtsbescherming openstaat.

6.4 Aansprakelijkheid

Aangezien het stelsel van basisregistraties voortkomt uit het streven naar vermindering van administratieve lasten door eenmalige gegevensverstrekking en meervoudig gebruik van die gegevens door de overheid, heeft de status van basisregistraties vooral betekenis voor de publiekrechtelijke taakuitoefening.

Aan het voor bestuursorganen verplicht gestelde gebruik van authentieke gegevens uit de basisregistratie ondergrond hangt de vraag naar de aansprakelijkheid van een afnemer bij het gebruik van achteraf onjuist gebleken gegevens. In dit verband zij erop gewezen dat het stelsel van basisregistraties voorziet in een kwaliteitszorg die waarborgt dat de gegevens in de basisregistraties de beste beschikbare gegevens zijn. Indien een afnemer gereede twijfel heeft over de juistheid van een gegeven, geldt de terugmeldplicht. Een afnemend bestuursorgaan dat geen reden heeft om aan de juistheid te twijfelen en van de gegevens uit de basisregistratie ondergrond gebruik maakt, handelt dan ook met de grootst mogelijke zorgvuldigheid. Dit neemt niet weg dat bijvoorbeeld een op basis van die gegevens genomen besluit achteraf onjuist kan

blijken te zijn. In dat geval is er geen aanleiding de registratiehouder tegenover die afnemer aansprakelijk voor de gevolgen daarvan te achten, aangezien de basisregistratie ondergrond ofwel aan hogere kwaliteitsmaatstaven voldoet dan een eventuele eigen «registratie» van de afnemer, ofwel uitvoering had moeten worden gegeven aan de terugmeldplicht. Aansprakelijkheid van de registratiehouder kan slechts aan de orde zijn, indien hij niet aan zijn zorgplichten ten aanzien van de basisregistratie ondergrond heeft voldaan en daardoor ontstane onjuistheden in de basisregistratie ondergrond bij de afnemers ervan niet behoeften te leiden tot gereede twijfel omtrent de juistheid.

Voor zover sprake is van persoonsgegevens geldt overigens dat iemand die schade lijdt door een met de Wet bescherming persoonsgegevens strijdig gebruik van gegevens, ingevolge artikel 49 van die wet schadevergoeding kan vragen ten laste van de houder van of de verstrekker van die gegevens.

Ten overvloede wordt erop gewezen dat de registratiehouder niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de onjuistheid van niet-authentieke gegevens. Voor deze gegevens geldt geen gebruiksplicht. Het is aan de gebruiker om vast te stellen of deze gegevens van voldoende kwaliteit zijn voor het beoogde doel.

7. Bescherming van persoonsgegevens

Het uitgangspunt van de basisregistratie ondergrond is dat de daarin opgenomen gegevens met betrekking tot de ondergrond door eenieder kunnen worden ingezien en aan eenieder kunnen worden verstrekt. De gegevens en modellen die zijn opgenomen in de registratie ondergrond zelf, zijn in principe niet te kwalificeren als persoonsgegevens in de zin van de Wet bescherming persoonsgegevens. Het betreft hier grotendeels gegevens van technisch-inhoudelijke aard die verband houden met een verkenning, gebruiksrecht, infrastructuur of model. In geval van een gebruiksrecht of infrastructuur zal ook de houder van dat gebruiksrecht of die infrastructuur in de registratie ondergrond zichtbaar zijn, maar alleen wanneer sprake is van een onderneming of rechtspersoon, niet wanneer sprake is van een natuurlijk persoon. Gegevens van ondernemingen en rechtspersonen zijn niet aan te merken als persoonsgegevens in de zin van de Wet bescherming persoonsgegevens.

Hoewel in de registratie ondergrond dus geen persoonsgegevens zijn opgenomen, zou bij gebruik van de daarin opgenomen gegevens door afnemers echter een koppeling met andere gegevens kunnen plaatsvinden, waarmee de gegevens uit de registratie ondergrond alsnog als persoonsgegevens zouden zijn aan te merken. Degene die de gegevens uit de registratie ondergrond verstrekt, zal zich met het oog daarop moeten afvragen of de gegevens in de handen van de afnemer moeten worden aangemerkt als gegevens die herleidbaar zijn tot een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijk persoon. Indien de verstrekker ervan uit mag gaan dat de afnemer de gegevens in combinatie met andere gegevens kan herleiden tot een natuurlijk persoon, kan namelijk – op grond van de geschiedenis van totstandkoming van de Wet bescherming persoonsgegevens (Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, p. 48–49) – worden gesteld dat die gegevens «van kleur verschieten» en in dat geval wél als persoonsgegevens zouden moeten worden aangemerkt. De verstrekker is dan, aangezien

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

verstrekking van gegevens een vorm van verwerken is, voor deze gegevens in beginsel als verantwoordelijke in de zin van de Wet bescherming persoonsgegevens aan te merken. De verstrekker moet dan voor deze gegevens aan de verplichtingen van die wet voldoen.

Het register brondocumenten ondergrond zal wel persoonsgegevens bevatten. Het register brondocumenten bestaat uit de documenten waarin de rechtsfeiten of andere relevante feiten voor de basisregistratie ondergrond zijn neergelegd. Dit kunnen bijvoorbeeld vergunningen betreffen als het gaat om gebruiksrechten. Vergunningen zullen gegevens bevatten die, indien de vergunninghouder een natuurlijke persoon is, als persoonsgegevens in de zin van de Wet bescherming persoonsgegevens moeten worden aangemerkt. Het gaat dan met name om de naam en de adresgegevens van de vergunninghouder. Evenzo zal een melding persoonsgegevens bevatten. De openbaarheid van dergelijke gegevens wordt beperkt door de Wet bescherming persoonsgegevens. Hier geldt wederom dat de verstrekker van die gegevens aan de verplichtingen van die wet moet voldoen. Dat houdt ondermeer in dat wanneer een openbaar register, dat de basisregistratie ondergrond is, tot doel heeft informatie te geven, bij de verstrekking van persoonsgegevens het achterliggende doel van het register medebepalend is voor de wijze van verstrekking. Het wetsvoorstel regelt in dit verband de zogeheten doelbinding voor verwerking van gegevens over de ondergrond. Bovendien dient de afnemer bevoegd te zijn om die gegevens te verwerken op één van de gronden, genoemd in artikel 8, onderdelen a en c tot en met f, van de Wet bescherming persoonsgegevens. Dat wil zeggen dat deze gegevens, in afwijking van het algemene uitgangspunt van openbaarheid, niet door eenieder kunnen worden ingezien.

Overigens wordt er vanuit gegaan dat voor de verstrekker van gegevens in elk geval – op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel – een waarschuwingsplicht geldt. De verstrekker moet de afnemer ervan op de hoogte stellen dat indien de gegevens uit de basisregistratie ondergrond – al dan niet in combinatie met andere gegevens – kunnen worden herleid tot een natuurlijk persoon, daarmee sprake is van een verwerking van persoonsgegevens en dat deze verwerking onderworpen is aan de daarvoor geldende normen die uit de wetgeving voortvloeien.

Artikel 35 van de Wet bescherming persoonsgegevens geeft een persoon op wie een persoonsgegeven betrekking heeft, het recht zich tot de verantwoordelijke te wenden met het verzoek om informatie over de hem betreffende persoonsgegevens. Aangezien de basisregistratie ondergrond openbaar is, kan een persoon van wie persoonsgegevens worden verwerkt reeds op grond van de bepalingen van de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden toegang krijgen tot de hem betreffende gegevens. Er behoeft voor eventuele betrokkenen dus geen afzonderlijk recht te bestaan om inzage te hebben in hun betreffende persoonsgegevens. Om die reden is bepaald dat artikel 35 van de Wet bescherming persoonsgegevens niet van toepassing is. Voor de mogelijkheid van verzoeken om correctie van in de registraties opgenomen gegevens bevat het wetsvoorstel een eigen regeling, namelijk het verzoek om wijziging van gegevens.

Bijgevolg is evenmin het in artikel 36 van de Wet bescherming persoonsgegevens geregelde inzake het correctierecht van toepassing.

8. Toezicht en handhaving

8.1 Kwaliteitstoezicht

Vanwege het bestaan van diverse kwaliteitswaarborgen wordt van de basisregistratie ondergrond een hoog kwaliteitsniveau verwacht. De kwaliteit zal blijken in de diverse overheidsprocessen waarvoor de basisregistratie ondergrond wordt gebruikt, maar uit het verloop van die processen alleen kan geen meetbare kwaliteit worden afgeleid. Om het kwaliteitsniveau te bewaken en de beheerorganisatie bij te staan in zijn kwaliteitszorg, voorziet het wetsvoorstel in een driejaarlijkse, onafhankelijke controle op de wijze waarop de beheerorganisatie het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond uitvoert. Over het te hanteren controleprotocol zullen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de beheerorganisatie afspraken maken in de overeenkomst die de beide partijen zullen afsluiten over de uitvoering van het operationele beheer van de basisregistratie ondergrond. Binnen dit controleprotocol zullen minimaal de juistheid en de actualiteit van de basisregistratie onderwerp van onderzoek zijn. Met juistheid en actualiteit wordt bedoeld op het zonder wijzigingen overnemen van gegevens uit brondocumenten in de basisregistratie ondergrond binnen de daarvoor geldende termijnen.

De controle zal door een onafhankelijke, deskundige, derde partij worden uitgevoerd. De «gebruikersraad» (zie paragraaf 2.3) zal de Minister van Infrastructuur en Milieu adviseren over de aan de resultaten te verbinden vervolgstappen. De resultaten van het onderzoek zijn openbaar. Hiertoe zal de minister minimaal de plaatsen waar en de tijdstippen waarop de resultaten van de controle ter inzage liggen in de Staatscourant publiceren.

8.2 Handhaving

In het wetsvoorstel is geen instrumentarium opgenomen voor handhaving van het verplichte gebruik van authentieke gegevens door bestuursorganen en de terugmeldplicht. Toezicht en sancties op het niet naleven van dergelijke verplichtingen zijn niet gebruikelijk in de bestuurlijke verhoudingen. Bovendien voorziet het stelsel van basisregistraties in feite in zijn eigen naleving, doordat afnemers van de basisregistraties efficiënter kunnen werken. Daarnaast hebben zij alle belang bij juiste gegevens en zullen daarom eventuele onjuistheden terugmelden. Voorts zal naar verwachting het gebruik van de basisregistratie voor publiekrechtelijk handelen als zorgvuldigheidsnorm een rol gaan spelen bij rechterlijke toetsing van dat handelen.

9 Toetsing van de gevolgen van het wetsvoorstel

9.1 Lasten voor burgers, bedrijven en instellingen

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

Het wetsvoorstel brengt geen nieuwe informatie- of andere verplichtingen mee voor het bedrijfsleven of voor burgers. De basisregistratie ondergrond levert ook geen directe bijdrage aan de vermindering van administratieve lasten voor burgers en bedrijven. Bedrijven en burgers kunnen wel hun voordeel doen met de basisregistratie ondergrond. De gegevens uit de basisregistratie zijn via internet voor een ieder kosteloos beschikbaar. Het voordeel voor burgers, bedrijven en instellingen wordt op ongeveer EUR 1 miljoen per jaar geschat.

Het staat bedrijven en burgers vrij om op vrijwillige basis gegevens aan de basisregistratie ondergrond aan te leveren. Deze gegevens zullen als duidelijk gemarkeerde, buitenwettelijke gegevens via de infrastructuur van de basisregistratie ondergrond voor hergebruik ontsloten worden. Deze gegevens vallen nadrukkelijk op geen enkele wijze onder het regime van dit wetsvoorstel; zo geldt voor deze gegevens geen gebruiks- of terugmeldplicht of de mogelijkheid om een correctieverzoek in te dienen.

Voor veel bedrijven zal vrijwillige aanlevering aantrekkelijk zijn, omdat zij in dat geval geen kosten voor de opslag van deze gegevens meer hebben. Het huidige DINO biedt deze optie reeds met veel succes aan. De overheid is gebaat bij het beschikbaar komen van aanvullende gegevens bovenop de gegevens die al voor hergebruik beschikbaar komen op grond van de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden.

9.2 Bestuurlijke lasten

Het wetsvoorstel brengt een structurele bestuurlijke last van EUR 1,4 miljoen met zich mee. Deze kosten voor bestuursorganen vloeien voort uit de verplichte aanlevering van nieuw ingewonnen gegevens en de terugmeldplicht. Tegenover deze kosten staan 5,8 miljoen euro aan structurele baten als gevolg van efficiënter gebruik van reeds beschikbare gegevens over de ondergrond. Deze baten bestaan onder meer uit een verbetering van de efficiency en kwaliteit in de oriëntatiefase van projecten in de ondergrond en bij de uitvoering van de Waterwet. Per saldo zullen de bestuurlijke lasten daarom dalen.

Naast de bescheiden kwantitatieve baten zijn er nadrukkelijk ook kwalitatieve baten te onderkennen zoals een beter inzicht in de oorzaak en mogelijkheden van ondergrondgerelateerde calamiteiten en verbeteringen van (ruimtelijk) beleid.

9.3 Financiering

Zoals in de brief van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 19 december 2008 (Kamerstukken II 2008/09, 31 700, nr. 65) is aangegeven, zullen de betrokken partijen zelf hun kosten dragen.

Dit betekent dat de structurele kosten voor bronhouders voor eigen rekening komen. Gezien de compenserende baten is dit gerechtvaardigd. De kosten voor de invoering van de basisregistratie ondergrond en het wetgevingstraject zullen door het Rijk worden gedragen, waarbij de benodigde financiën in ombuigingen binnen de bestaande DINO doelfinanciering gevonden zullen worden. Dit geldt eveneens voor de structurele kosten voor de beheerorganisatie.

9.4 Relatie met andere wetgeving

Het wetsvoorstel houdt nauw verband met andere regelingen ten aanzien van basisregistraties binnen het stelsel en is daarop afgestemd.

9.5 Internationale aspecten

De Europese richtlijn nr. 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire) beoogt de toegang tot en het gebruik van ruimtelijke informatie te verbeteren en tot een kwalitatief hoger niveau te brengen door inefficiënties, institutionele en beleidshindernissen weg te nemen. Een deel van de in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegevens valt onder de reikwijdte van deze richtlijn. Met de basisregistratie ondergrond geeft Nederland voor de thema's bodem, geologie en deels voor de thema's minerale bronnen en energiebronnen invulling aan de verplichtingen die uit de richtlijn volgen.

10 Overleg en advisering

Bij de totstandkoming van dit wetsvoorstel heeft het Ministerie van Infrastructuur en Milieu naast de betrokken ministeries overleg gevoerd met de volgende partijen:

- Alterra;
- Interprovinciaal Overleg;
- Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed;
- TNO;
- Unie van Waterschappen;
- Vereniging Nederlandse Gemeenten;
- Bedrijfsleven.

Deze partijen zullen ook nauw bij de verdere vormgeving van de basisregistratie ondergrond betrokken worden door deelname aan een interbestuurlijke begeleidings- en stuurgroep. De basisregistratie ondergrond wordt tevens meer op afstand gevolgd door de het Beraad voor Geo-Informatie, een adviesraad van de Minister van Infrastructuur en Milieu en de gebruikersraden van DINO. In de gebruikersraden DINO is tevens het bedrijfsleven vertegenwoordigd. Zowel het Beraad voor Geo-Informatie als de gebruikersraden van TNO hebben zich positief uitgesproken over de instelling van de basisregistratie ondergrond.

PM Resultaten internetconsultatie

II. Artikelsgewijs**Artikel 1**

Artikel 1 bevat begripsomschrijvingen van de voor dit wetsvoorstel, en de daarop te baseren lagere regelgeving, relevante kernbegrippen. Een aantal van die begrippen hangt samen met algemene technische aspecten in relatie tot een basisregistratie (authentiek gegeven, basisregistratie, brondocument). Deze begripsomschrijvingen komen overeen met de begripsomschrijvingen van die begrippen in andere wetten met betrekking tot basisregistraties. Daarnaast heeft een aantal begrippen betrekking op technische aspecten die specifiek zijn voor dit wetsvoorstel (bronhouder, catalogus registratie ondergrond, onderneming, register brondocumenten ondergrond, register inzake meldingen modellen, registratie ondergrond) en op de personen en instanties die op basis van dit wetsvoorstel met taken en bevoegdheden zullen worden belast (Onze Minister, de Organisatie).

Voor het bepalen van de reikwijdte van de basisregistratie ondergrond zijn de begrippen "ondergrond" en "continentaal plat" van belang. Tot de "ondergrond" behoort in het kader van dit wetsvoorstel de ondergrond van Nederland – waartoe mede de ondergrond van de territoriale wateren dient te worden gerekend – alsmede het continentaal plat. Voor de definitie van laatstgenoemd begrip is aansluiting gezocht bij de definitie daarvan in artikel 1, onderdeel c, van de Mijnbouwwet.

De overige begripsomschrijvingen betreffen de inhoud van de objecten die in de basisregistratie ondergrond zullen worden opgenomen (gebruiksrecht, infrastructuur, model, verkenning, voorkomen). Deze begrippen, waarop reeds in hoofdstuk 3 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting nader is ingegaan, zijn in artikel 1 in algemene zin omschreven en zullen nader worden uitgewerkt in de catalogus registratie ondergrond. Zo zal daarin bijvoorbeeld bij het begrip "verkenning" worden gespecificeerd wat de verschillende soorten verkenningen zijn die in het kader van de basisregistratie ondergrond worden onderscheiden.

Artikel 2

Dit artikel regelt dat er een basisregistratie ondergrond is en voor welke doeleinden deze wordt gehouden. Het doel van de basisregistratie ondergrond is het aan een ieder beschikbaar stellen van de gegevens en modellen die bij of krachtens de voorgestelde Wet basisregistratie ondergrond in de basisregistratie ondergrond zijn opgenomen. Dit ter bevordering van een goede vervulling van publiekrechtelijke taken – welk principe ten grondslag ligt aan het in het leven roepen van het stelsel van basisregistraties als zodanig – en van een efficiënte uitwisseling en een kostenefficiënt gebruik van geo-informatie. Voor het goed kunnen vervullen van publiekrechtelijke taken is het voor bestuursorganen essentieel dat zij kunnen beschikken over betrouwbare gegevens. De basisregistratie ondergrond zal de betrouwbare gegevens met betrekking tot de ondergrond bevatten.

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

De doeleindenomschrijving in dit artikel is van belang met het oog op de toepassing van de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: de Wbp). Zoals in hoofdstuk 7 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting reeds is toegelicht, zullen de in de registratie ondergrond op te nemen gegevens in beginsel niet kunnen worden gekwalificeerd als persoonsgegevens, maar kan niet worden uitgesloten dat deze gegevens in handen van afnemers, door koppeling met andere gegevens, van "kleur verschieten" en zo toch als persoonsgegevens moeten worden aangemerkt. Voor het register brondocumenten geldt dat daarin wel persoonsgegevens zullen zijn opgenomen. Met het oog op de verstrekking van deze persoonsgegevens in relatie tot de Wet bescherming persoonsgegevens is in dit wetsvoorstel een aantal bepalingen opgenomen, waaronder de onderhavige doeleindenomschrijving. Deze is van belang vanwege het in de Wet bescherming persoonsgegevens tot uitdrukking gebrachte beginsel van doelbinding. Op grond van dit beginsel dienen persoonsgegevens te worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden (artikel 7 Wbp) en mogen die gegevens niet verder worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden (artikel 9 Wbp). Artikel 2, tweede lid, van het wetsvoorstel bevat de met het oog hierop vereiste doeleindenomschrijving. Artikel 28 van het wetsvoorstel regelt een aantal andere aspecten van de relatie tussen dit wetsvoorstel en de Wbp.

Artikel 3

De basisregistratie ondergrond bestaat uit het geautomatiseerde register brondocumenten ondergrond, het geautomatiseerde register inzake meldingen modellen en de geautomatiseerde registratie ondergrond. Tussen het register brondocumenten ondergrond en de registratie ondergrond bestaat een rechtstreeks verband. Zoals reeds toegelicht in hoofdstuk 5 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting, houdt de systematiek van de basisregistratie ondergrond in dat in de registratie ondergrond gegevens en modellen worden opgenomen uit brondocumenten die in het register brondocumenten ondergrond worden ingeschreven.

Onder het register inzake meldingen modellen wordt verstaan het register, bedoeld in artikel 25 van het wetsvoorstel. Hierin worden terugmeldingen geregistreerd met betrekking tot de in de registratie ondergrond opgenomen modellen en de authentieke gegevens over die modellen. Dit wijkt af van de wijze waarop terugmeldingen ten aanzien van de overige in de basisregistratie opgenomen gegevens worden geregistreerd. Deze worden in de registratie ondergrond zelf aangetekend. Bij de modellen is echter voor een afzonderlijk register voor het aantekenen van de terugmeldingen gekozen. Hieraan ligt ten grondslag dat het aantekenen van de terugmelding in de registratie ondergrond bij het model zelf, afbreuk kan doen aan de heldere weergave van het model in de registratie. Een vergelijkbare systematiek wordt toegepast bij de basisregistratie topografie, waarbij eveneens voor een afzonderlijk register voor het aantekenen van de terugmeldingen is gekozen (zie in dit verband artikel 7o, tweede lid, van de Kadasterwet).

Artikel 4

De basisregistratie ondergrond wordt gehouden door de Minister van Infrastructuur en Milieu. Hiervoor is gekozen omdat gegevens met betrekking tot de ondergrond door alle bestuurslagen worden verzameld. Hoewel het technisch mogelijk is om, analoog aan bijvoorbeeld de basisregistraties adressen en gebouwen, binnen elke gemeente en provincie, en binnen elk waterschap en ministerie een eigen basisregistratie te realiseren, is uit efficiencyoverwegingen gekozen voor een centrale registratie. Bij die afweging heeft ook een belangrijke rol gespeeld dat de voorlopers van de basisregistratie ondergrond – de informatiesystemen DINO en BIS – op centraal niveau waren georganiseerd en de basisregistratie ondergrond op deze bestaande informatiesystemen voortbouwt. Vanzelfsprekend zal het feitelijk houden van de basisregistratie ondergrond niet door de minister zelf worden uitgevoerd. In hoofdstuk 2 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting is hierop al nader ingegaan. Het feitelijk houden van de basisregistratie ondergrond zal worden opgedragen aan TNO (de Organisatie). Dit wordt geregeld in artikel 5 van het wetsvoorstel, waarop hieronder zal worden ingegaan.

Uit hoofde van zijn houderschap van de basisregistratie ondergrond blijft de Minister van Infrastructuur en Milieu wel te allen tijde verantwoordelijk voor het strategisch beheer van de basisregistratie ondergrond. Het strategisch beheer betreft het nemen van beslissingen over de inrichting en het functioneren van de basisregistratie ondergrond op de middellange en lange termijn. Ter zake is in artikel 4, tweede lid, van het wetsvoorstel bepaald dat de minister dat beheer voert in overleg met een representatieve vertegenwoordiging van de bronhouders en een representatieve vertegenwoordiging van de afnemers.

Artikel 5

Aan de Organisatie zal een uitsluitend recht als bedoeld in artikel 1, onderdeel bbb, van het Besluit aanbestedingsregels voor overheidsopdrachten (hierna: BAO) worden toegekend met betrekking tot het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond. Op basis van dit uitsluitend recht zal een overeenkomst worden gesloten tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie, waarbij laatstgenoemde het operationele beheer van de basisregistratie ondergrond op zich neemt. De overeenkomst zal een concrete omschrijving van de exacte werkzaamheden en wederzijdse rechten en plichten bevatten. Door de toekenning van een uitsluitend recht is op deze overeenkomst het BAO niet van toepassing. Dit volgt uit artikel 17 van het BAO.

Artikel 5, tweede lid, biedt de basis voor de Minister van Infrastructuur en Milieu om aan de raad van bestuur van de Organisatie mandaat te verlenen om namens hem besluiten te nemen als bedoeld in de artikelen 36, tweede lid, 37 en 38, eerste lid van het wetsvoorstel. Dit zijn alle artikelen waarin aan de minister een bevoegdheid tot het nemen van een besluit wordt toegekend, behalve wanneer de aard van de bevoegdheid zich tegen het verlenen van mandaat verzet. In dat verband kan bijvoorbeeld worden gewezen op het nemen van een besluit als bedoeld in artikel 38, vierde lid. Doordat in artikel 5, tweede lid, uitdrukkelijk in de bevoegdheid tot mandaatverlening wordt voorzien, geldt niet de in artikel 10:4, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb)

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

opgenomen eis dat de mandaatverlening de instemming behoeft van de gemandateerde en degene onder wiens verantwoordelijkheid hij werkt. Dit volgt uit artikel 10:4, tweede lid, van de Awb.

Artikel 6

Aan de Organisatie zal een uitsluitend recht worden toegekend als bedoeld in artikel 1, onderdeel bbb, van het BAO voor het vervaardigen en actualiseren van de in de registratie ondergrond op te nemen modellen. Achtergrond van de toekenning van dit uitsluitend recht is dat de Organisatie beschikt over de voor het vervaardigen en actualiseren van de hier bedoelde modellen noodzakelijke specialistische kennis en dat het beleggen van deze taak bij een marktpartij niet gewenst is. Om de continuïteit in de kennisopbouw te waarborgen is het namelijk van belang deze werkzaamheden voor een langdurige periode bij één partij te beleggen.

Het tweede en derde lid van dit artikel hebben betrekking op het tijdstip waarop de in de registratie ondergrond opgenomen modellen dienen te worden geactualiseerd. Bij de verschillende modellen zal in de definities daarvan, die onderdeel zullen zijn van de catalogus registratie ondergrond, bedoeld in artikel 18, een looptijd worden opgenomen. Deze looptijd zal per model verschillen, en per model zal vastgelegd worden of een nieuwe versie het gehele model zal omvatten of delen van het model. Het model dient op de datum waarop deze looptijd eindigt te worden geactualiseerd, in die zin dat, zo volgt uit het voorgestelde tweede lid, een geactualiseerde versie van het model op de eerste werkdag na de datum waarop de looptijd van het model eindigt, in de registratie wordt opgenomen. Het tweede lid bevat de verplichting voor de Minister van Infrastructuur en Milieu ervoor zorg te dragen dat aan de artikelen 8, derde lid, 10 en 14, op een zodanige wijze uitvoering wordt gegeven, dat deze datum wordt gehaald. Dit houdt in dat de minister tijdig uitvoering geeft aan het ter inschrijving aanbieden van een brondocument dat aan een model ten grondslag ligt, aan de inschrijving van dat brondocument in het register brondocumenten en aan de verwerking van de gegevens uit dat brondocument in de registratie ondergrond. De Minister van Infrastructuur en Milieu is voor de uitvoering van deze verplichting afhankelijk van de medewerking van de Organisatie, zowel in haar hoedanigheid als maker van de modellen, als in haar hoedanigheid van beheerder van de basisregistratie ondergrond. Dit betekent dat hierover in de overeenkomsten tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie waarbij op basis van het toegekende uitsluitend recht aan haar het maken en actualiseren van de modellen respectievelijk het beheer van de basisregistratie ondergrond zal worden opgedragen, nadere afspraken zullen moeten worden gemaakt.

Op grond van het voorgestelde derde lid dient op een eerdere datum dan de datum, bedoeld in het tweede lid, een geactualiseerde versie van een model in de basisregistratie ondergrond te worden opgenomen, indien sprake is van een besluit van de Minister van Infrastructuur en Milieu tot tussentijdse actualisering als bedoeld in artikel 38, vijfde lid. Daarbij is de in het tweede lid vervatte zorgplicht van overeenkomstige toepassing. Op de tussentijdse actualisering van een model zal bij de toelichting op artikel 38 nader worden ingegaan.

Artikel 7

Het register brondocumenten ondergrond vormt de onderlegger van de registratie ondergrond. De in de registratie ondergrond opgenomen gegevens en modellen moeten herleidbaar zijn tot een of meer in het register opgenomen brondocumenten. Als er twijfel ontstaat over een gegeven in de registratie, moet de registratiehouder of bronhouder de brondocumenten kunnen raadplegen teneinde uitsluitend te kunnen geven over het betrokken gegeven. Hoewel het register naar verwachting niet veelvuldig zal hoeven te worden geraadpleegd, moet het wel voor raadpleging beschikbaar zijn. Artikel 7, eerste lid, verplicht de Minister van Infrastructuur en Milieu hiervoor zorg te dragen. In dat verband is van belang dat het register brondocumenten ondergrond een geautomatiseerd register dient te zijn - dit volgt uit artikel 3 - hetgeen de raadpleging en beschikbaarstelling van het register vergemakkelijkt.

Artikel 7, tweede lid, bevat de grondslag om bij ministeriële regeling regels te geven omtrent de technische en administratieve inrichting van het register brondocumenten ondergrond. Het is de bedoeling dat deze regels zoveel mogelijk zullen worden opgenomen in de overeenkomst tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie waarbij op basis van het krachtens artikel 5, eerste lid, van het wetsvoorstel toegekende uitsluitend recht het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond aan de Organisatie zal worden opgedragen. Er zijn echter situaties denkbaar, waarin deze regels ook andere partijen dan de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie raken. In dergelijke gevallen zullen deze regels op basis van het tweede lid bij ministeriële regeling worden gegeven.

Artikel 8

De brondocumenten die in het register brondocumenten ondergrond worden ingeschreven, zullen worden aangewezen bij algemene maatregel van bestuur. Artikel 8, eerste lid, biedt de voor die aanwijzing benodigde wettelijke grondslag. Het is omwille van een eenduidige definitie van de inhoud van het register noodzakelijk dat door limitatieve opsomming beperkingen worden gesteld aan de soorten documenten die als brondocument kunnen dienen. Door de brondocumenten bij algemene maatregel van bestuur en niet bij wet aan te wijzen, kan betrekkelijk eenvoudig worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen. De Minister van Infrastructuur en Milieu draagt zorg voor de inschrijving van de brondocumenten in het register brondocumenten ondergrond.

Artikel 8, derde lid, regelt de wijze waarop en de termijn waarbinnen een bronhouder een brondocument aan de Minister van Infrastructuur en Milieu ter inschrijving dient aan te bieden. Een dergelijke regeling is noodzakelijk, omdat anders dan bijvoorbeeld bij de basisregistraties adressen en gebouwen het geval is, de registratiehouder en de bronhouder in het merendeel van de gevallen niet een en dezelfde zullen zijn, nu gegevens met betrekking tot de ondergrond door alle bestuurslagen worden verzameld.

Wat betreft de wijze waarop een bronhouder een brondocument ter inschrijving moet aanbieden is in artikel 8, derde lid, bepaald dat dit in elektronische vorm

dient plaats te vinden. Dit houdt verband met het feit dat het register brondocumenten ondergrond een geautomatiseerd register is. De bronhouder dient een brondocument ter inschrijving aan te bieden binnen vier werkdagen na de dagtekening van het in het brondocument opgenomen besluit, de dag waarop de in het brondocument opgenomen rechterlijke uitspraak onherroepelijk is geworden of de dagtekening van het brondocument indien dat geen besluit of rechterlijke uitspraak bevat. Bij de keuze voor deze termijn is aansluiting gezocht bij de termijn die op grond van de Wet basisregistraties adressen en gebouwen geldt voor het inschrijven van een brondocument in het adressenregister respectievelijk het gebouwenregister en het verwerken van de in een brondocument opgenomen gegevens in de adressenregistratie respectievelijk de gebouwenregistratie. De termijn van vier werkdagen geeft de bronhouder voldoende tijd voor het aanbieden van het brondocument. Gezien in samenhang met de termijn waarbinnen vervolgens de Minister van Infrastructuur en Milieu het brondocument in het register brondocumenten ondergrond dient in te schrijven (binnen één werkdag na ontvangst van het brondocument; zie artikel 10) en de gegevens uit dat brondocument in de registratie ondergrond dient op te nemen (binnen één werkdag na inschrijving van het brondocument in het register brondocumenten ondergrond; zie artikel 14, tweede lid), betekent dit dat een brondocument uiterlijk binnen zes werkdagen na de totstandkoming daarvan in de basisregistratie ondergrond moet zijn verwerkt. Hiermee wordt voldoende recht gedaan aan de betrouwbaarheid en actualiteit van de basisregistratie ondergrond. Bovengenoemde termijnen betreffen overigens alle termijnen van orde. Op grond van artikel 8, vierde lid, zullen bij ministeriële regeling nadere regels worden gegeven over het in elektronische vorm aanbieden van brondocumenten ten behoeve van een deugdelijk verloop van het elektronisch berichtenverkeer. In dat verband kan worden gedacht aan regels over onder meer de te gebruiken standaard bestandsindeling (het formaat), de beveiliging van de toe te zenden bestanden, het daarbij te hanteren uitwisselingsprotocol en de controleerbaarheid van de authenticiteit van de aanbieder. Deze regels zullen geen betrekking hebben op een brondocument met betrekking tot een model. De wijze waarop de maker van de modellen deze aan de minister zal aanleveren, wordt geregeld in de overeenkomst tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie waarin, op basis van het in artikel 5, eerste lid, van dit wetsvoorstel toegekende uitsluitend recht, aan de Organisatie het maken van de modellen is opgedragen.

Artikel 9

Het eerste lid van dit artikel schrijft een aantal minimale eisen met betrekking tot de inhoud van een brondocument voor. Deze eisen worden gesteld om de beheerder van de basisregistratie ondergrond in de gelegenheid te stellen zijn taak goed uit te voeren. Hiertoe is het onder meer noodzakelijk om te kunnen beoordelen wat de betekenis van gegevens in een brondocument is ten behoeve van de registratie. Dit vraagt in ieder geval om inzicht in de rechtsgrond van een brondocument of, bij ontstentenis daarvan, in de activiteit naar aanleiding waarvan het is opgemaakt, alsmede in de datum van het brondocument, bedoeld in artikel 8, derde lid, onderdeel a of c.

Om gegevens over de specifieke in de registratie ondergrond opgenomen objecten uit de brondocumenten te kunnen overnemen, kan er aanleiding zijn om nadere

eisen te stellen aan de inhoud van brondocumenten. Artikel 9, tweede lid, bevat de grondslag om deze regels bij algemene maatregel van bestuur te kunnen geven.

Artikel 10

Dit artikel bevat de termijn waarbinnen de Minister van Infrastructuur en Milieu een ter inschrijving aangeboden brondocument in het register brondocumenten ondergrond inschrijft. Deze termijn, waarop reeds is ingegaan bij de toelichting op artikel 8, derde lid, bedraagt één werkdag na ontvangst van het brondocument. Voor de goede orde wordt daarbij opgemerkt dat het opnemen van een brondocument in het register brondocumenten ondergrond niet van invloed is op de bekendmaking of inwerkingtreding van een in dat brondocument vervat besluit of op bezwaar- of beroepstermijnen.

Artikel 11

Het kan voorkomen dat bij het opstellen of aanleveren van een brondocument niet is voldaan aan een of meer eisen die daaraan zijn gesteld bij of krachtens de artikelen 8, vierde lid, en 9. In dat geval dient de Minister van Infrastructuur en Milieu het brondocument ingevolge artikel 11, eerste lid, onder opgaaf van redenen terug te sturen aan de bronhouder. De bronhouders is vervolgens op grond van het tweede lid van dit artikel verplicht om het brondocument binnen vier werkdagen na de ontvangst daarvan opnieuw aan te leveren overeenkomstig de daaraan gestelde eisen.

Artikel 12

Vanwege de werkingssfeer van authentieke gegevens is het noodzakelijk dat achteraf altijd kan worden nagegaan op welke grond een authentiek gegeven in de registratie ondergrond is opgenomen. Hiermee wordt de transparantie van de registratie en de controleerbaarheid van de juiste bijhouding daarvan bevorderd. Gelet hierop is het onwenselijk om brondocumenten die eenmaal in het register brondocumenten ondergrond zijn opgenomen, daaruit te verwijderen. Het voorgestelde artikel 12 schrijft daarom voor dat dit niet mag gebeuren. Daarbij dient in het oog te worden gehouden dat binnen een reeks van brondocumenten uiteraard het brondocument van de jongste datum bepalend is; de gegevens die daarin zijn opgenomen moeten worden beschouwd als de "juiste" gegevens.

Artikel 13

Artikel 13, eerste lid, bevat de verplichting voor de Minister van Infrastructuur en Milieu om zorg te dragen voor een goede beschikbaarheid, werking en beveiliging van de registratie ondergrond. Dit houdt tevens in dat de registratie ondergrond raadpleegbaar is, hetgeen begrepen zit in de eis van beschikbaarheid. Artikel 13, tweede lid, bevat de grondslag om bij ministeriële regeling regels te geven omtrent de technische en administratieve inrichting van de registratie ondergrond. Het is de bedoeling dat deze regels zoveel mogelijk zullen worden opgenomen in de overeenkomst tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

de Organisatie, waarbij op basis van het krachtens artikel 5, eerste lid, van het wetsvoorstel toegekende uitsluitend recht het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond aan de Organisatie zal worden opgedragen. Er zijn echter situaties denkbaar waarin de te stellen regels over de technische en administratieve inrichting van de registratie ondergrond ook andere partijen dan de minister en de Organisatie raken. In dergelijke gevallen zullen deze regels op basis van het tweede lid bij ministeriële regeling worden gegeven.

Artikel 14

De Minister van Infrastructuur en Milieu draagt zorg voor de verwerking in de registratie ondergrond van de gegevens en de modellen die zijn opgenomen in een in het register brondocumenten ingeschreven brondocument. Op grond van het tweede lid van dit artikel geeft de minister hieraan uitwerking binnen één werkdag na inschrijving van het desbetreffende brondocument in het register brondocumenten ondergrond. Op de achtergrond van deze termijn is reeds ingegaan bij de toelichting op artikel 8, derde lid.

Artikel 15

Ten behoeve van de kenbaarheid van gegevens die als authentiek worden aangemerkt, dient een dusdanig gegeven of model in de registratie ondergrond door middel van een kenmerk te worden onderscheiden van een in die registratie opgenomen ander, niet-authentiek gegeven. Ook een gegeven in de registratie ondergrond dat is overgenomen uit een andere basisregistratie dient door middel van een kenmerk te worden onderscheiden van gegevens die authentiek zijn ingevolge dit wetsvoorstel. Een dergelijk onderscheid tussen de verschillende authentieke gegevens is noodzakelijk, omdat de beslissing omtrent een gemelde onjuistheid van een authentiek gegeven dat is overgenomen uit een andere basisregistratie, zoals bijvoorbeeld het handelsregister, is voorbehouden aan het bestuursorgaan dat bij wet is aangewezen als houder van die andere basisregistratie.

Artikel 16

De in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegevens en modellen kunnen uitsluitend gebaseerd zijn op in het register brondocumenten ondergrond ingeschreven brondocumenten. Ook aan een model dient altijd een brondocument ten grondslag te liggen. Een dergelijk brondocument zal, naast het model zelf, onder meer informatie bevatten over de werkwijze die bij het vervaardigen van het model is gehanteerd en zal de daarbij gebruikte gegevens bevatten. Dit kunnen gegevens zijn die eveneens in de registratie ondergrond zijn opgenomen, zoals verkenningen, maar ook gegevens uit andere bronnen, zoals hoogtekaarten. Voor een goede werking van de registratie ondergrond moeten afnemers erop kunnen vertrouwen dat de gegevens en modellen in de registratie ondergrond overeenstemmen met de in het register brondocumenten ondergrond ingeschreven brondocumenten. De Minister van Infrastructuur en Milieu dient er daarom zorg voor te dragen dat de weergave van een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven, respectievelijk authentiek model, overeenstemt

met het gegeven respectievelijk model zoals dat is opgenomen in het bijbehorende brondocument in het register brondocumenten ondergrond. Deze zorgplicht omvat mede de eigen controle op en eventuele ambtshalve correctie van de in de registratie ondergrond opgenomen gegevens.

Voor zover een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven is overgenomen uit een andere basisregistratie, geldt daarvoor de vergelijkbare verplichting dat de minister ervoor zorg dient te dragen dat de weergave van dat authentieke gegeven overeenstemt met het gegeven zoals dat is opgenomen in die andere basisregistratie.

Artikel 17

Een wezenlijk uitgangspunt voor de bijhouding van de registratie ondergrond is dat een in die registratie opgenomen gegeven daaruit niet mag worden verwijderd. Voor brondocumenten die in het register brondocumenten ondergrond zijn ingeschreven is een vergelijkbare regel opgenomen in artikel 12 van dit wetsvoorstel. Door te bepalen dat eenmaal in de registratie ondergrond opgenomen gegevens niet mogen worden verwijderd, is het mogelijk om op een bepaald moment geldende gegevens achteraf terug te vinden en kan de historie van dat gegeven worden achterhaald. Als een gegeven in de registratie ondergrond niet meer geldig is, dient dit tot uitdrukking te worden gebracht door het opnemen van een einddatum van dat gegeven. Dit volgt uit de artikelen 19, eerste lid, onderdeel g, 20, eerste lid, onderdeel h, 21, eerste lid, onderdeel g, en 22, tweede lid, onderdeel b, van het wetsvoorstel.

Artikel 17, tweede lid, bevat de grondslag om bij ministeriële regeling nadere regels te geven omtrent het bijhouden van de registratie ondergrond. Het is de bedoeling dat deze regels zoveel mogelijk zullen worden opgenomen in de overeenkomst tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie, waarbij op basis van het krachtens artikel 5, eerste lid, van het wetsvoorstel toegekende uitsluitend recht het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond aan de Organisatie zal worden opgedragen. Er zijn echter situaties denkbaar waarin regels omtrent de bijhouding van de registratie ondergrond ook andere partijen dan de minister en de Organisatie raken. In dergelijke gevallen zullen deze regels op basis van het tweede lid bij ministeriële regeling worden gegeven.

Artikel 18

Dit artikel bevat de grondslag voor de bij ministeriële regeling vast te stellen catalogus registratie ondergrond. Deze catalogus zal de gegevens definiëren over de verkenningen, gebruiksrechten en infrastructuren, en de modellen en de gegevens over modellen, die krachtens de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden in de registratie ondergrond worden opgenomen. De hier bedoelde gegevens en modellen, waarvan sommige reeds in algemene zin zijn omschreven in artikel 1, zijn opgesomd in de artikelen 19 tot en met 22 en zullen nader worden uitgewerkt in de catalogus registratie ondergrond. Zo zal bij het gegeven "verkenningstype" worden gespecificeerd welke typen verkenningen worden onderscheiden. Het hanteren van eenduidige gegevensdefinities is noodzakelijk om de uniformiteit van de registratie ondergrond te waarborgen.

Artikelen 19 tot en met 22

De artikelen 19 tot en met 22 bevatten de opsomming van gegevens over respectievelijk verkenningen, gebruiksrechten en infrastructuren, van de modellen en van de gegevens over modellen die in de registratie ondergrond worden opgenomen. Welke van de gegevens en modellen worden aangemerkt als authentiek, is bepaald in de artikelen 19, tweede lid, 20, tweede lid, 21, tweede lid, en 22, derde lid. De als authentiek aangewezen gegevens lenen zich voor herhaald en verplicht gebruik door bestuursorganen en voor eenmalige verstrekking door burgers en bedrijven aan de overheid. Voor deze gegevens heeft de bronhouder een inhoudelijke verantwoordelijkheid. Niet-authentieke gegevens zijn veelal gegevens van registratietechnische aard, zoals de ingangsdatum en in voorkomende gevallen de einddatum van een bepaalde combinatie van gegevens. Daarbij is het van belang om in het oog te houden dat het feit dat een gegeven niet als authentiek is aangemerkt niet inhoudt dat het minder betrouwbaar is dan een authentiek gegeven; het gegeven is alleen van een andere aard.

Met betrekking tot de gegevens die in de registratie ondergrond worden opgenomen, verdienen in het bijzonder vermelding de gegevens die worden genoemd in artikel 20, eerste lid, onderdeel g (de voorschriften en beperkingen waaronder het gebruiksrecht is verleend) en in artikel 21, eerste lid, onderdeel e (de kenmerken van de verschillende bestanddelen van de infrastructuur). Het gaat hier om specifieke inhoudelijke bijzonderheden van het gebruiksrecht of de desbetreffende infrastructuur, die voor de gebruiker van de registratie ondergrond interessant kunnen zijn. In relatie tot een gebruiksrecht kan bijvoorbeeld worden gewezen op beperkingen die zijn gesteld aan het tijdstip waarop van het gebruiksrecht mag worden gebruikgemaakt. Bij een gebruiksrecht zal overigens niet in alle gevallen sprake zijn van voorschriften of beperkingen. Onder een gebruiksrecht wordt in het kader van deze wet ook een melding verstaan. In dat geval is slechts sprake van een kennisgeving aan het bevoegd gezag dat een bepaalde activiteit wordt of zal worden uitgevoerd. Het bestuursorgaan hoeft een melding niet inhoudelijk te beoordelen of deze actief te accepteren. Aan een melding zullen dus geen voorschriften of beperkingen zijn verbonden. Bij een infrastructuur kan worden gedacht aan elementen als de diepte, lengte en breedte van de verschillende bestanddelen van die infrastructuur. Ook deze gegevenscategorieën zullen in de catalogus registratie ondergrond nader worden uitgewerkt.

De niet-authentieke gegevens uit de artikelen 19 tot en met 22 – het betreft hier kort samengevat de ingangsdatum en in voorkomende gevallen de einddatum van een bepaalde combinatie van gegevens met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen object, en de dagtekening en het inschrijfnummer van het brondocument dat aan zo'n combinatie van gegevens ten grondslag ligt – zijn van belang voor het achteraf kunnen terugvinden van de op een bepaald moment geldende gegevens.

Artikel 23

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

Artikel 23, eerste lid, van dit wetsvoorstel biedt de grondslag om bij algemene maatregel van bestuur andere dan de in de artikelen 19, eerste lid, 20, eerste lid, 21, eerste lid, en 22, tweede lid, genoemde gegevens aan te wijzen die als niet-authentiek gegeven in de registratie ondergrond worden opgenomen, alsmede andere dan de in de artikelen 19, eerste lid, 20, eerste lid, 21, eerste lid, en 22, tweede lid, genoemde gegevens, en de in artikel 22, eerste lid, genoemde modellen, aan te wijzen die als authentiek gegeven respectievelijk als authentiek model in de registratie ondergrond worden opgenomen.

De bevoegdheid om andere gegevens in de registratie ondergrond op te nemen, is in artikel 23, tweede en derde lid, nader geclausuleerd. Tot de aanwijzing van aanvullende niet-authentieke gegevens mag op grond van het tweede lid slechts worden overgegaan indien de kenbaarheid van het desbetreffende gegeven van belang is met het oog op een goede uitvoering van de registratie ondergrond, en er geen gewichtige redenen zijn die zich daartegen verzetten. Wat betreft de eerstgenoemde eis kan bijvoorbeeld worden gedacht aan gegevens die nodig zijn voor het goed kunnen functioneren van de systemen waarmee de registratie ondergrond wordt beheerd en aan gegevens die voor het samenhangend functioneren van het stelsel van basisregistraties noodzakelijk worden geacht. Daarnaast kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de aanduiding van de aanleiding tot een mutatie. Uit de praktijk zal moeten blijken of behoefte bestaat aan dergelijke aanvullende niet-authentieke gegevens. Met de eis dat er geen gewichtige redenen mogen zijn die zich tegen de aanwijzing verzetten, kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de omstandigheid dat de kosten van toevoeging van een nieuw gegeven aan de bestaande dataset, of de kosten van bijhouding, te hoog zijn en die kostenproblematiek niet bestuurlijk kan worden opgelost. Laatstgenoemde eis geldt op grond van artikel 23, derde lid, ook voor de aanwijzing van aanvullende authentieke gegevens of modellen. Tevens dient hiervoor voldaan te zijn aan de eis dat de kenbaarheid van het desbetreffende gegeven of model van belang blijkt voor het doel van de basisregistratie ondergrond, bedoeld in artikel 2, tweede lid. De in artikel 23 vervatte regeling is vergelijkbaar met hetgeen in artikel 7g van de Kadasterwet is bepaald ten aanzien van de basisregistraties kadaster en topografie.

Artikel 24

In het register inzake meldingen modellen worden de terugmeldingen geregistreerd met betrekking tot de in de registratie ondergrond opgenomen modellen en de authentieke gegevens over die modellen. Het register vormt daarmee een belangrijke informatiebron voor de periodieke bijhouding van de modellen. Het register is tevens een onmisbare aanvulling op de vigerende modellen in de registratie ondergrond, aangezien het informatie geeft over mogelijke onjuistheden in de desbetreffende modellen. Op grond van de in het eerste lid neergelegde verplichting dient de Minister van Infrastructuur en Milieu er daarom zorg voor te dragen dat het register inzake meldingen modellen voor raadpleging beschikbaar is.

Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gegeven omtrent de technische en administratieve inrichting van het register inzake meldingen modellen. Het is de bedoeling dat deze regels zoveel mogelijk zullen worden opgenomen in de overeenkomst tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

waarbij op basis van het krachtens artikel 5, eerste lid, van het wetsvoorstel toegekende uitsluitend recht het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond aan de Organisatie zal worden opgedragen. Er zijn echter situaties denkbaar, waarin deze regels ook andere partijen dan de minister en de Organisatie raken. In dergelijke gevallen zullen deze regels op basis van het tweede lid bij ministeriële regeling worden gegeven.

Artikel 25

Op de inhoud van het register inzake meldingen is reeds in de toelichting bij artikel 24 ingegaan. De Minister van Infrastructuur en Milieu draagt zorg voor de inschrijving van de meldingen over modellen of over authentieke gegevens over een model in het register. De procedure als beschreven in artikel 38, eerste en tweede lid, is hierop van toepassing. Bij de toelichting op deze artikelleden zal hierop nader worden ingegaan.

Artikel 26

Onze Minister verleent aan eenieder inzage in de registratie ondergrond, het register brondocumenten en het register inzake meldingen modellen en verstrekt aan eenieder de in de registratie ondergrond opgenomen gegevens en modellen. Hiermee wordt invulling gegeven aan het in artikel 2, tweede lid, van het wetsvoorstel neergelegde doel van de basisregistratie ondergrond. Dat doel is het beschikbaar stellen van de in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegevens aan een ieder.

Het tweede lid regelt dat de toegang tot de gegevens en modellen in de basisregistratie ondergrond echter niet onbegrensd is en op een aantal gronden kan worden beperkt. Zoals reeds genoemd in paragraaf 9.5 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting vallen de in de basisregistratie ondergrond opgenomen gegevens deels onder het bereik van Inspire. De in het tweede lid genoemde gronden stemmen daarom overeen met de gronden waarop de toegang tot verzamelingen ruimtelijke gegevens en diensten met betrekking tot ruimtelijke gegevens in het kader van Inspire mag worden beperkt. In dat verband wordt verwezen naar de artikelen 10, vierde lid, en 11 van de Implementatiewet EG-richtlijn infrastructuur ruimtelijke informatie, die de richtlijn Inspire in het nationaal recht implementeert. De in het tweede lid vervatte regeling over de inzage in en verstrekking van gegevens, moet worden gezien als een bijzondere en uitputtende regeling van de openbaarheid van de desbetreffende bij de overheid berustende informatie. Gelet op artikel 2, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: de Wob), op grond waarvan een bestuursorgaan verplicht is informatie krachtens de Wob te verstrekken "onverminderd het elders bij wet bepaalde" brengt dit met zich dat op het verstrekken van gegevens die zijn opgenomen in de basisregistratie ondergrond het regime van de Wob voor het overige niet van toepassing is.

Het voorgestelde artikel 26, derde lid, biedt de grondslag voor een ministeriële regeling waarbij regels kunnen worden gegeven omtrent de inzage in en het verstrekken van gegevens bedoeld in het eerste lid. Wat betreft die "regels" kan

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

bijvoorbeeld worden gedacht aan het vastleggen van de verschillende verstrekkingvormen die op basis van de te maken technische keuzes en de wensen van de afnemers zullen worden ontwikkeld en de daarbij eventueel te hanteren termijnen.

Artikel 27

De inzage in en verstrekking van gegevens en modellen uit de basisregistratie ondergrond en het register inzake meldingen modellen vindt in principe plaats door middel van internet. Gelet op het feit dat de basisregistratie ondergrond geautomatiseerd wordt gehouden, ligt deze wijze van inzage en verstrekking het meest voor de hand en kan deze ook kosteloos plaatsvinden.

De verstrekking van gegevens kan op verzoek van de afnemer echter ook op andere wijze geschieden, bijvoorbeeld op papier of via een digitale gegevensdrager. Hiervoor zullen doorgaans wel extra kosten moeten worden gemaakt, die de afnemer in dat geval dient te vergoeden. Bij ministeriële regeling kunnen ter zake tarieven worden vastgesteld.

Artikel 28

Dit artikel regelt enige aspecten die van belang zijn met het oog op de toepassing van de Wet bescherming persoonsgegevens.

In verband met de relatie met de Wet bescherming persoonsgegevens, zoals reeds toegelicht in hoofdstuk 7 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting en bij de toelichting op artikel 2, voorziet artikel 28, eerste lid, in het aanwijzen van de Minister van Infrastructuur en Milieu als verantwoordelijke in de zin van artikel 1, onderdeel d, van de Wbp voor wat betreft de verwerking van persoonsgegevens ter uitvoering van de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden. De Minister van Infrastructuur en Milieu is als zodanig aangewezen omdat hij de houder is van de basisregistratie ondergrond.

Op grond van artikel 28, tweede lid, is artikel 35 van de Wbp niet van toepassing. Dat artikel bevat een informatierecht voor degenen over wie persoonsgegevens worden gehouden in een registratie. Omdat de gegevens uit de basisregistratie ondergrond naar hun aard openbaar zijn, is het niet nodig om daarvoor een afzonderlijk recht te creëren.

Artikel 28, derde lid, bepaalt dat indien gegevens uit de basisregistratie ondergrond kunnen worden herleid tot een natuurlijk persoon, de verstrekking van die gegevens aan dezelfde eisen is gebonden als het verstrekken van persoonsgegevens krachtens de Wet bescherming persoonsgegevens. Het gaat hier om persoonsgegevens die mogelijk in brondocumenten zijn opgenomen en om gegevens die op zichzelf niet als persoonsgegevens zijn aan te merken, maar wel als zodanig "van kleur kunnen verschieten" door koppeling met andere gegevens. In dat verband wordt verwezen naar wat hierover al in hoofdstuk 7 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting en de toelichting bij artikel 2 is opgemerkt.

Artikel 29

CONCEPT

Datum
30 maart 2011

Het eerste lid van dit artikel regelt het verplichte gebruik van de gegevens die krachtens de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden als authentiek zijn aangemerkt. Zoals reeds toegelicht in paragraaf 6.2 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting, betreft het hier een van de wezenskenmerken van een basisregistratie. Een bestuursorgaan dat de authentieke gegevens die zijn opgenomen in de registratie ondergrond bij de vervulling van zijn publiekrechtelijke taak gebruikt, zal, gelet op de kwaliteitsborging van deze gegevens, in het algemeen voldoen aan het zorgvuldigheidsbeginsel dat is neergelegd in artikel 3:2 van de Awb. Het verplichte gebruik van de in de basisregistratie opgenomen gegevens is echter niet absoluut en onbegrensd. De veelheid en variatie aan mogelijke handelingen in het kader van de publieke taakuitoefening zijn van een dergelijke aard, dat een absolute gebruiksplicht niet doelmatig is, en om die reden ongewenst. In verband hiermee wordt in artikel 29, tweede lid, voorzien in een aantal uitzonderingsgronden op de gebruiksplicht. Dit zijn de uitzonderingsgronden die bij alle basisregistraties plegen te worden gehanteerd.

In de eerste plaats betreft het de situatie waarin bij het desbetreffende authentieke gegeven de aantekening "in onderzoek" is geplaatst. Die aantekening, waarop in het kader van de toelichting op de artikelen 36 en 38 nader zal worden ingegaan, kan haar oorzaak vinden in een melding van een bestuursorgaan of de maker van de modellen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, dan wel een verzoek van een belanghebbende. De artikelen 32, eerste lid, 33 respectievelijk 34 bieden voor een melding en een verzoek als hier bedoeld, de basis. Deze worden gedaan bij het bestaan van gerede twijfel over de juistheid van een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven of het ontbreken van een dergelijk gegeven.

De tweede uitzonderingsgrond betreft de situatie waarin het bestuursorgaan met betrekking tot het desbetreffende authentieke gegeven een melding heeft gedaan overeenkomstig artikel 32, eerste lid. Deze grond is in aanvulling op de eerste uitzonderingsgrond noodzakelijk, omdat een dergelijk melding niet onmiddellijk en in alle gevallen hoeft te leiden tot het plaatsen van de aantekening "in onderzoek". Gelet op artikel 36, tweede lid, is het uitgangspunt dat de minister binnen drie werkdagen op de melding moet beslissen; alleen als nader onderzoek moet worden verricht waardoor die termijn niet kan worden gehaald, wordt de aantekening "in onderzoek" worden geplaatst. Er kan derhalve een gat van maximaal drie werkdagen zitten tussen het moment waarop het bestuursorgaan de melding heeft gedaan en het moment waarop ofwel de melding is opgelost, ofwel de aantekening "in onderzoek" als gevolg van de melding in de registratie ondergrond wordt geplaatst.

De derde uitzonderingsgrond betreft de situatie waarin het bestuursorgaan door toepassing van artikel 29, eerste lid, zijn publiekrechtelijke taak niet naar behoren kan vervullen. Deze uitzonderingsgrond ziet in algemene zin op al die gevallen waarin vanwege de omstandigheden van het geval van een bestuursorgaan in redelijkheid niet kan worden gevergd dat deze de van toepassing zijnde authentieke gegevens uit de registratie ondergrond gebruikt. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn in gevallen van spoed, zoals een dreigende of zich werkelijk voordoende calamiteit. Daarnaast heeft deze uitzonderingsgrond in het kader van de basisregistratie ondergrond ook een meer specifieke betekenis. Vanwege de aard van een deel van de in de registratie ondergrond opgenomen gegevens die

de fysieke werkelijkheid beschrijven, is het belang van die gegevens voor een bestuursorgaan in grotere mate afhankelijk van het voorgenomen gebruiksdoel dan bij gegevens uit de andere basisregistraties. Het bestuursorgaan zal daarom moeten beoordelen of die gegevens geschikt zijn in relatie tot dat voorgenomen gebruiksdoel. Als het bestuursorgaan tot de conclusie komt dat dit niet het geval is, dan behoeft hij de desbetreffende gegevens op grond van de onderhavige uitzonderingsgrond niet te gebruiken. Hieronder valt ook de situatie dat het bestuursorgaan van oordeel is dat er andere gegevens zijn die beter geschikt zijn voor de vervulling van zijn publiekrechtelijke taak dan de authentieke gegevens die in de registratie ondergrond beschikbaar zijn. Een voorbeeld hiervan kan zijn dat een bestuursorgaan vanwege zijn specifieke taakuitoefening over meer gedetailleerde ondergrondgegevens beschikt dat de registratie ondergrond ter beschikking heeft. Uiteraard zal een bestuursorgaan dat een beroep doet op deze uitzonderingsgrond dienen te kunnen motiveren waarom een ander gegeven beter geschikt is voor de vervulling van zijn publiekrechtelijke taak dan het authentieke gegeven of model.

De vierde en laatste uitzonderingsgrond met betrekking tot het verplicht gebruik betreft de situatie waarin bij wettelijk voorschrift (formele wet, algemene maatregel van bestuur, ministeriële regeling, provinciale of gemeentelijke verordening) een uitzondering is gemaakt op het verplicht gebruik.

Naast de hiervoor toegelichte uitzonderingen zijn er ook uitzonderingen mogelijk op grond van bindende besluiten van internationale organisaties (bijvoorbeeld de Europese Unie) of een verdrag. De bindende besluiten van internationaalrechtelijke organisaties of verdragsrechtelijke bepalingen gaan in de Nederlandse rechtsorde in geval van strijd boven het bij wet geregelde. Dat behoeft derhalve geen regeling.

Artikel 30

Dit artikel bevat met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek model een vergelijkbare gebruikspllicht als artikel 29, eerste lid, met betrekking tot de in de registratie ondergrond opgenomen authentieke gegevens. Op grond van de tweede volzin van het artikellid zijn daarbij de uitzonderingsgronden genoemd in artikel 29, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 31

Dit artikel regelt het met de gebruikspllicht samenhangende principe van eenmalige verstrekking van gegevens, dat ook wel pleegt te worden omschreven als "de overheid vraagt niet naar de bekende weg". Hierop is reeds in paragraaf 6.2 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting nader ingegaan. Burgers en bedrijven behoeven geen gegevens meer te verstrekken die reeds als authentiek gegeven in de registratie ondergrond beschikbaar zijn, behoudens een vijftal uitzonderingsgronden.

De uitzonderingsgrond, genoemd in onderdeel a, betreft de situatie waarin bij het desbetreffende authentieke gegeven de aantekening "in onderzoek" is geplaatst. Op de achtergrond van het plaatsen van deze aantekening is reeds nader

ingegaan bij de toelichting op artikel 29. Volstaan wordt met een verwijzing hiernaar. Ook voor de uitzonderingsgrond, genoemd in onderdeel b – de situatie waarin bij wettelijk voorschrift anders is bepaald – wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 29. De uitzonderingsgronden, genoemd in de onderdelen c en d, zijn als het ware het spiegelbeeld van de in artikel 29, onderdeel c, genoemde uitzondering op de gebruiksplicht, inhoudende dat een bestuursorgaan niet gehouden is een authentiek gegeven te gebruiken indien het zijn publiekrechtelijke taak daardoor niet naar behoren kan vervullen. De uitzonderingsgrond, genoemd in onderdeel e, betreft de situatie waarin het bestuursorgaan enige identificerende gegevens nodig heeft teneinde in staat te zijn de relevante feiten in één of meer basisregistraties te achterhalen.

Artikel 32

In paragraaf 6.3 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting is reeds ingegaan op de verplichte terugmelding voor bestuursorganen die gegevens uit de registratie ondergrond afnemen en het belang hiervan voor de kwaliteit van de basisregistratie ondergrond. De hier bedoelde terugmeldplicht, voor zover het betreft de in de registratie ondergrond opgenomen authentieke gegevens, is opgenomen in artikel 32, eerste lid, van het wetsvoorstel.

In het tweede lid, eerste volzin, van dit artikel is de terugmeldplicht voor bestuursorganen opgenomen voor zover het betreft een in de registratie ondergrond opgenomen model. De tweede volzin van het tweede lid biedt de mogelijkheid om tegelijk met de terugmelding inzake een model een verzoek te doen aan de Minister van Infrastructuur en Milieu om het model tussentijds te actualiseren. De achtergrond hiervan is dat een model een vaste looptijd heeft van een aantal jaar (zie in dat verband artikel 6, tweede lid, van het wetsvoorstel en de toelichting op dat artikellid), waarna een reguliere actualisering van het model zal plaatsvinden. Het uitgangspunt is dat terugmeldingen inzake modellen bij de reguliere actualisering van een model zullen worden meegenomen. Er kan echter niet worden uitgesloten dat er zwaarwegende belangen zijn die het noodzakelijk maken om een model eerder te actualiseren. Het bestuursorgaan dat een verzoek tot tussentijdse actualisering doet, dient te motiveren waarom de noodzaak daartoe dringend is geboden. De afhandeling van een zodanig verzoek vindt plaats gelijktijdig met de afhandeling van de terugmelding. Dit is geregeld in artikel 38 van het wetsvoorstel. Hierop zal bij de toelichting op dat artikel nader worden ingegaan.

Artikel 32, derde lid, biedt de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur op twee manieren beperkingen aan te brengen op de voor bestuursorganen geldende terugmeldplicht. In de eerste plaats kunnen bij algemene maatregel van bestuur gevallen worden aangewezen waarin een melding als bedoeld in het eerste of tweede lid, eerste volzin, achterwege kan blijven. In dat verband kan bijvoorbeeld worden gedacht aan gevallen waarin sprake is van onderzoek naar een strafbaar feit. In het kader van een zodanig onderzoek kan het onwenselijk zijn dat het bestaan van twijfel omtrent de juistheid van bepaalde gegevens naar buiten wordt gebracht. Daarnaast kan bij algemene maatregel van bestuur een beperking in de kring van bestuursorganen worden aangebracht die verplicht zijn tot het doen van terugmeldingen. In dat verband kan worden gedacht aan bestuursorganen die beperkt zijn in hun

wettelijke mogelijkheden tot gebruik van wetenschap, zoals het Centraal bureau voor de statistiek. De taak van dit bestuursorgaan is beperkt tot het gebruiken van gegevens voor statistische doeleinden. Een toetsing van de juistheid van een individueel gegeven valt buiten deze taak.

Artikel 33

Ten aanzien van modellen en de authentieke gegevens over die modellen berust ook op de maker van de modellen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, de verplichting om bij gerede twijfel over de juistheid daarvan, daarover een terugmelding te doen aan de minister. De verantwoordelijkheid van de maker van een model voor de kwaliteit van het model en de wijze waarop dat in de registratie ondergrond is opgenomen, eindigt daarmee niet op het moment dat de inschrijving en registratie van het desbetreffende model of de actualisering daarvan in de basisregistratie ondergrond zijn afgerond; hij blijft ter zake een zorgplicht behouden. Dit betekent dat als een maker van een model over eigen informatie beschikt die erop wijst dat de door een model voorgestelde schematisering van de ondergrond op bepaalde plaatsen onjuist is, of dat een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven met betrekking tot een model onjuist is of ontbreekt, hij daarover een terugmelding dient te doen. Het is niet wenselijk dat de maker van een model dergelijke informatie voor zich houdt, omdat die informatie van belang is voor de gebruikers van het model. Indien de terugmelding van dien aard is dat deze in het register inzake meldingen modellen moet worden aangetekend – zie artikel 38 – zullen die gebruikers door die aantekening op de hoogte raken van de terugmelding.

Artikel 34

Belanghebbenden kunnen aan de Minister van Infrastructuur en Milieu een verzoek doen om een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur te wijzigen of in de registratie ondergrond op te nemen. Naast het belang dat een belanghebbende zelf heeft bij de mogelijkheid om een onjuistheid met betrekking tot een authentiek gegeven in de registratie ondergrond te kunnen corrigeren, draagt dit recht uiteraard ook bij aan het vergroten van de kwaliteit van de basisregistratie ondergrond als zodanig.

Zoals reeds aan de orde gesteld in paragraaf 6.3.2 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting is aan een belanghebbende niet het recht toegekend om een verzoek tot wijziging te doen in geval van het bestaan van gerede twijfel met betrekking tot de juistheid van een in de registratie ondergrond opgenomen model of een in die registratie opgenomen authentiek gegeven over zo'n model. Wat betreft de achtergrond daarvan wordt verwezen naar de eerdergenoemde paragraaf.

Artikel 35

Artikel 35 regelt de procedure van afhandeling van een terugmelding die of een wijzigingsverzoek dat betrekking heeft op een authentiek gegeven dat uit een andere basisregistratie is overgenomen. Indien sprake is van een zodanige

terugmelding of verzoek dient de Minister van Infrastructuur en Milieu die melding respectievelijk dat verzoek door te zenden naar de houder van de desbetreffende basisregistratie.

Artikelen 36, 37 en 38

Deze artikelen beschrijven de wijze waarop een terugmelding of verzoek tot wijziging met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven of model wordt afgehandeld.

Artikel 36 heeft betrekking op de afhandeling van een terugmelding met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen authentiek gegeven over een verkenning, gebruiksrecht of infrastructuur. Op grond van artikel 37 is de in artikel 36 beschreven procedure mede van toepassing op een verzoek van een belanghebbende om een gegeven te wijzigen of op te nemen in de registratie ondergrond. Artikel 38 heeft betrekking op de afhandeling van een terugmelding met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen model of een authentiek gegeven over dat model. Zoals hiervoor reeds opgemerkt in de toelichting bij artikel 32, bestaat er voor een belanghebbende niet de mogelijkheid om met betrekking tot een in de registratie ondergrond opgenomen model of een authentiek gegeven over dat model een correctieverzoek in te dienen.

In het kader van de artikelen 36, 37 en 38 gaat het uiteraard om authentieke gegevens die niet uit een andere basisregistratie zijn overgenomen, omdat in dat geval de procedure van artikel 35 moet worden gevolgd.

In paragraaf 6.3.3 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting zijn de te volgen procedures bij de afhandeling van een terugmelding of correctieverzoek als bedoeld in de artikelen 36 en 38 reeds uitgebreid beschreven. In paragraaf 6.3.4 van het algemeen deel van deze memorie van toelichting is ingegaan op de vraag in hoeverre er in dat kader bestuursrechtelijke rechtsbescherming openstaat voor degene die de melding respectievelijk het verzoek heeft gedaan. Met het oog hierop is het bepaalde in de artikelen 37 en 38, zevende lid, van belang, waarin is benoemd welke beslissingen in het kader van de afhandeling van een terugmelding of correctieverzoek als besluit in de zin van de Awb worden aangemerkt. Voor de verdere toelichting wordt volstaan met een verwijzing naar de eerdergenoemde paragrafen.

Artikel 39

Artikel 39 van het wetsvoorstel regelt de wijze waarop in het kader van bezwaar of beroep tegen een beslissing van de Minister van Infrastructuur en Milieu op een wijzigingsverzoek als bedoeld in artikel 37 of op een verzoek tot tussentijdse actualisering als bedoeld in artikel 38, zevende lid, met het plaatsen van de aantekening "in onderzoek" dient te worden omgegaan. Deze aantekening dient te worden verwijderd op het moment dat de Minister van Infrastructuur en Milieu een besluit als hiervoor bedoeld heeft genomen en, voor zover van toepassing, de daaruit voortvloeiende wijzigingen in de registratie ondergrond heeft verwerkt. Dit volgt uit de artikelen 36, derde lid, en 38, derde en vijfde lid. Er is niet voor gekozen om de aantekening "in onderzoek" te handhaven tot het moment dat een besluit als hier bedoeld in rechte onaanastbaar is. Gelet op het feit dat met het

plaatsen van de aantekening "in onderzoek" voor bestuursorganen de verplichting vervalt om het desbetreffende gegeven of model te gebruiken, zou dit de gebruikswaarde van de registratie ondergrond te veel beperken. Op het moment dat er bezwaar of beroep wordt ingesteld tegen een besluit als hier bedoeld, is het echter onwenselijk dat afnemers daarvan niet op de hoogte worden gebracht en dat voor bestuursorganen de verplichting blijft bestaan om het desbetreffende gegeven of model te gebruiken. In verband daarmee wordt in artikel 39, eerste lid, eerste volzin, voorgesteld dat in dat geval de Minister van Infrastructuur en Milieu de aantekening "in onderzoek" weer opnieuw moet plaatsen. Daarbij is in de tweede volzin van dit artikellid wat betreft een besluit op een verzoek tot tussentijdse actualisering als bedoeld in artikel 38, zevende lid, bepaald dat deze verplichting slechts geldt voor zover de grond tot verwijdering van de aantekening, bedoeld in artikel 38, derde lid, tweede volzin, of vijfde lid, tweede volzin, zich reeds heeft voorgedaan. Bij een dergelijk besluit kan er namelijk een tijdspanne zitten tussen het moment van het nemen van het besluit en het lopen van de bezwaar- en beroepstermijn en het moment waarop de aantekening "in onderzoek" uit het register inzake meldingen modellen wordt verwijderd. Artikel 39, tweede lid, eerste volzin, bepaalt vervolgens dat zodra op het bezwaar of beroep onherroepelijk is beslist, de minister indien nodig het desbetreffende gegeven wijzigt of opneemt, dan wel de maker van het model opdraagt het model tussentijds te actualiseren, alsmede de aantekening "in onderzoek" verwijdert. Op een bezwaar of beroep is onherroepelijk beslist, indien hetzij op het bezwaar is beslist en de beroepstermijn ongebruikt is verstreken, hetzij door de rechter op het beroep is beslist en er geen rechtsgang meer openstaat. Artikel 39, tweede lid, tweede volzin, bevat een vergelijkbare, maar spiegelbeeldige, clause als de tweede volzin van het eerste lid; de verplichting tot verwijdering van de aantekening "in onderzoek" bij een besluit als bedoeld in artikel 38, zevende lid, geldt niet voor zover de grond tot verwijdering van de aantekening "in onderzoek", bedoeld in artikel 38, derde lid, tweede volzin, of vijfde lid, tweede volzin, zich nog niet heeft voorgedaan. Met het verwijderen van de aantekening "in onderzoek" herleeft voor bestuursorganen de verplichting om het desbetreffende authentieke gegeven of model te gebruiken.

Artikel 40

De basisregistratie ondergrond bouwt voort op de reeds bestaande informatiesystemen DINO van TNO en BIS van Alterra. Indien het onderhavige wetsvoorstel tot wet wordt verheven, zullen de actuele gegevens en modellen die op het tijdstip van inwerkingtreding in de informatiesystemen DINO en BIS zijn opgenomen, deel uitmaken van de basisregistratie ondergrond. Wel zullen in het kader van dit wetsvoorstel gedeeltelijk andere eisen worden gesteld aan de modellen dan op dit moment ten aanzien van de modellen zoals opgenomen in DINO en BIS plegen te worden gehanteerd. De overdracht van de gegevens en modellen in de informatiesystemen DINO en BIS zal worden bewerkstelligd door toepassing van het in artikel 40 vervatte overgangsrecht. Op grond van dit artikel zullen de betreffende gegevens en modellen op het tijdstip van inwerkingtreding van de hoofdstukken 2 en 3 van dit wetsvoorstel in de vorm van brondocumenten aan de Minister van Infrastructuur en Milieu worden aangeboden. De minister

draagt vervolgens zorg voor de inschrijving van de betreffende brondocumenten in het register brondocumenten en de opname van de gegevens en modellen in de registratie ondergrond.

Artikel 41

Het is voor bronhouders mogelijk - en niet verplicht - om actuele gegevens over verkenningen, gebruiksrechten of infrastructuur waarover zij beschikken voor de inwerkingtreding van de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden, in de registratie ondergrond op te laten nemen. Voor de actuele gegevens en modellen die deel uitmaken van de informatiesystemen DINO en BIS gebeurt dit reeds op grond van het voorgestelde artikel 40. Door de registratie ondergrond op deze manier vroegtijdig na de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel te vullen, kan daaruit een groter profijt worden gehaald. De opname van gegevens kan geschieden door een krachtens artikel 9, eerste lid, aangewezen brondocument van een actueel gegeven aan de Minister van Infrastructuur en Milieu ter inschrijving aan te bieden. Het brondocument wordt vervolgens binnen twee werkdagen na ontvangst in het register brondocumenten ondergrond ingeschreven en wederom binnen twee werkdagen in de registratie ondergrond verwerkt. Brondocumenten kunnen tot uiterlijk vijf jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van het wetsvoorstel aan de minister worden aangeboden.

Artikel 42

Binnen het stelsel van basisregistraties zijn kwaliteitswaarborgen van groot belang. De bedoeling is dat door deze waarborgen, zoals bijvoorbeeld de regeling voor het doen van een terugmelding of correctieverzoek, de kwaliteit van de basisregistraties steeds beter wordt. In dat kader wordt ook een periodieke controle – gebruikelijk is een termijn van eenmaal per drie jaar - van de kwaliteit van een basisregistratie door een externe persoon of instantie als een belangrijk instrument beschouwd. Voor de basisregistratie ondergrond is deze periodieke controle voorgeschreven in artikel 42, eerste lid, van het wetsvoorstel. Omdat in artikel 5, eerste lid, van het wetsvoorstel aan de Organisatie een uitsluitend recht met betrekking tot het operationeel beheer van de basisregistratie ondergrond is toegekend, is de verplichting tot het doen laten verrichten van een periodieke controle aldus vormgegeven, dat de Minister van Infrastructuur en Milieu ervoor dient de zorgen dat de Organisatie de wijze van uitvoering van haar uitsluitend recht met betrekking tot het operationeel beheer eenmaal per drie jaar door een onafhankelijke deskundige moet laten controleren. In de overeenkomst tussen de Minister van Infrastructuur en Milieu en de Organisatie waarbij het operationeel beheer aan de Organisatie zal worden opgedragen, zullen hierover afspraken worden gemaakt, zoals bijvoorbeeld ten aanzien van het te hanteren controleprotocol.

In artikel 42, tweede lid, van het wetsvoorstel is bepaald dat de Minister van Infrastructuur en Milieu in de Staatscourant kennis geeft van de plaatsen waar en de tijdstippen waarop een afschrift van de resultaten van de controle, bedoeld in het eerste lid, ter inzage ligt. Ten behoeve van de inzichtelijkheid voor eenieder van het functioneren van de basisregistratie ondergrond kunnen deze van de resultaten van de controle kennis nemen.

Artikel 43

In dit artikel is een evaluatiebepaling opgenomen. Deze houdt in dat de Minister van Infrastructuur en Milieu na vier jaar aan de Staten-Generaal een verslag dient te zenden over de doeltreffendheid en de effecten van de wet waartoe het wetsvoorstel moet leiden in de praktijk. Gelet op het feit dat dit wetsvoorstel een geheel nieuwe basisregistratie in het leven roept, is het wenselijk om de ervaringen die daarmee worden opgedaan te evalueren.

Artikel 44

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de wet waartoe dit wetsvoorstel moet leiden. Deze treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Deze wijze van inwerkingtreding biedt met het oog op het invoeringsproces de maximale flexibiliteit.

Artikel 45

Dit artikel bevat de citeertitel van de wet waartoe het wetsvoorstel moet leiden, te weten de Wet basisregistratie ondergrond.